

Nesolventnost - Portugal

Izvorna jezična inačica ove stranice [pt](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: [en](#) već su prevedeni.

SADRŽAJ

- 1 Protiv koga se može pokrenuti postupak u slučaju nesolventnosti?
- 2 Koji su uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti?
- 3 Koja imovina čini dio nesolventne mase? Kako se tretira imovina koju dužnik pribavi ili koja na njega bude prenesena nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?
- 4 Koje ovlasti imaju dužnik i upravitelj u slučaju nesolventnosti?
- 5 Pod kojim se uvjetima može upotrijebiti kompenzacija?
- 6 Kakav učinak postupak u slučaju nesolventnosti ima na važeće ugovore čiji je dužnik stranka?
- 7 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici (izuzev parnica koje su u tijeku)?
- 8 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na nastavak parnica koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?
- 9 Koje su glavne značajke sudjelovanja vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti?
- 10 Na koji način upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu koja čini dio nesolventne mase ili raspolagati njome?
- 11 Koje tražbine treba prijaviti u odnosu na dužnikovu nesolventnu masu i kako se postupa s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?
- 12 Kojim su pravilima uređeni prijavljivanje, provjera i priznavanje tražbina?
- 13 Kojim je pravilima uređena raspodjela sredstava? Kako se razvrstavaju tražbine i prava vjerovnika?
- 14 Koji su uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (posebno u slučaju stečajne nagodbe)?
- 15 Koja su prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti?
- 16 Tko treba snositi troškove nastale tijekom postupka u slučaju nesolventnosti?
- 17 Koja su pravila koja se odnose na ništavost, pobožnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike?

1 Protiv koga se može pokrenuti postupak u slučaju nesolventnosti?

Prethodna napomena:

Pravna osnova za informacije navedene u ovom dokumentu jest Zakon o nesolventnosti i oporavku poduzeća (Código de Insolvência e Recuperação de Empresas) koji je odobren Uredbom sa zakonskom snagom br. 53/2004 od 18. ožujka 2004. te nedavno revidiran Zakonom br. 8/2018 od 2. ožujka 2018., a koji će se dalje u tekstu navoditi kao CIRE, prema njegovoj pokradi na portugalskom jeziku.

CIRE se može pregledati na portugalskom jeziku, u načelu u svojoj najnovijoj verziji na internetskim stranicama Ureda glavnog javnog tužitelja za okrug Lisabon: <http://www.pgdilisboa.pt/>

Uzimajući u obzir preporuku Europske komisije da se na ovaj upitnik odgovori detaljno, vrlo specijaliziranu prirodu pitanja te zahtjev koji proizlazi iz članka 86. Uredbe 2015/848 za kontaktne točke Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima kojim ih se obvezuje na pružanje informacija o nacionalnom pravu kako bi se pomoglo stručnjacima koji se bave prekograničnim predmetima u slučaju nesolventnosti u drugim državama članicama, u brojnim sam odgovorima u nastavku odlučio citirati zakonske odredbe primjenjive na svaku situaciju. To sam učinio kako bi se izbjegla svaka netočnost u zahtijevanim tehničkim informacijama te zato što mi se činilo da bi zamjena sadržaja tih odredbi drukčijim objašnjenjem rezultirala još duljim tekstom. U drugim slučajevima smatrao sam dovoljnim uputiti na zakonske odredbe bez njihova citiranja te sažeto opisati odgovarajuću situaciju na koju se primjenjuju.

Svi odgovori u ovom dokumentu sadržavaju informacije o postupku u slučaju nesolventnosti iz članka 1. stavka 1. CIRE-a.

Osim samog postupka u slučaju nesolventnosti u CIRE-u se predviđaju još dva posebna postupka: posebni postupak restrukturiranja ili „revitalizacije” iz članka 1. stavka 2. CIRE-a i posebni postupak postizanja sporazuma o plaćanju iz članka 1. stavka 3. CIRE-a. Informacije o obama posebnim postupcima nalaze se u odgovoru na pitanje br. 2.

Informacije koje se stavljaju na raspolaganje javnosti u postupku u slučaju nesolventnosti (utvrđene u članku 24. Uredbe 2015/848), u posebnom postupku revitalizacije ili postupku za postizanje sporazuma o plaćanju mogu se pregledati na internetskim stranicama za sudove Citius koje vodi Ministarstvo pravosuđa:

<https://www.citius.mj.pt/portal/consultas/ConsultasCire.aspx>

VRSTE POSTUPAKA

Člankom 1. CIRE-a predviđaju se tri različite vrste postupka koje se mogu pokrenuti u odnosu na različite kategorije vjerovnika:

1. postupak u slučaju nesolventnosti, koji se može primijeniti na poduzeća ili fizičke osobe
2. posebni postupak revitalizacije, koji se primjenjuje samo na poduzeća (članci od 17.-A do 17.-J CIRE-a)
3. posebni postupak za postizanje sporazuma o plaćanju, koji se može primijeniti na svakog dužnika osim poduzeća (članci od 222.-A do 222.-J CIRE-a).

Članak 1. CIRE-a glasi:

Članak 1.

Svrha

1. Postupak u slučaju nesolventnosti sastoji se od univerzalnog postupka izvršenja čiji je cilj namiriti vjerovnike na način utvrđen u nesolventnom planu koji se temelji na oporavku poduzeća upotrebom nesolventne mase ili, ako to nije moguće, likvidacijom imovine dužnika i raspodjelom prihoda među vjerovnicima.

2. Ako se poduzeće nalazi u teškoj gospodarskoj situaciji ili mu prijete neizbježna nesolventnost, to poduzeće može od suda zatražiti pokretanje posebnog postupka revitalizacije u skladu s člancima od 17.-A do 17.-J.

3. Ako se dužnik bilo koje druge vrste nalazi u teškoj gospodarskoj situaciji ili mu prijete neizbježna nesolventnost, taj dužnik može od suda zatražiti pokretanje posebnog postupka za postizanje sporazuma o plaćanju u skladu s člancima od 222.-A do 222.-J.

U članku 2. CIRE-a posebno se navodi da se postupak u slučaju nesolventnosti može pokrenuti protiv:

- svake fizičke ili pravne osobe
- ležeće ostavine
- udruženja bez pravne osobnosti i posebnih odbora
- društava građanskog prava

- trgovačkih društava ili društava građanskog prava koja imaju komercijalni oblik do datuma konačne registracije ugovora o njihovu osnivanju
- zadruga prije registracije njihova osnivanja
- pojedinačnih društava s ograničenom odgovornošću
- sve ostale zasebne imovine.

Postupak u slučaju nesolventnosti ne može se pokrenuti protiv:

- javnih pravnih osoba ili korporativnih javnih subjekata
- osiguravajućih društava, kreditnih institucija, financijskih korporacija, investicijskih društava koja pružaju usluge koje uključuju raspolaganje sredstvima ili vrijednosnim papirima trećih strana i poduzeća za zajednička ulaganja jer je postupak u slučaju nesolventnosti nespojiv s posebnim sustavima predviđenima za takve subjekte.

2 Koji su uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti?

POSTUPAK U SLUČAJU NESOLVENTNOSTI

Uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti iz članka 1. stavka 1. CIRE-a:

Postupak u slučaju nesolventnosti može se temeljiti na oporavku poduzeća ili likvidaciji imovine i isplati vjerovnika.

U okviru postupka u slučaju nesolventnosti člancima od 235. do 266. CIRE-a predviđene su i posebne odredbe u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, uključujući nepoduzetnike i obrtnike, te u slučaju nesolventnosti oba bračna druga.

Pokretanje postupka

Postupak u slučaju nesolventnosti može se pokrenuti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 3. CIRE-a:

Članak 3.

Nesolventnost

- 1. Dužnik se smatra nesolventnim ako ne može ispuniti svoje dospjele obveze.*
- 2. Pravne osobe i zasebna imovina u pogledu čijih dugova nijedna fizička osoba nema osobnu i neograničenu odgovornost, bilo izravno ili neizravno, isto se tako smatraju nesolventnima ako su im obveze očito veće od imovine, kako je ocijenjeno u skladu s primjenjivim računovodstvenim standardima.*
- 3. Odredbe prethodnog stavka ne primjenjuju se ako je imovina veća od obveza, kako je ocijenjeno u skladu sa sljedećim pravilima:*
 - (a) kad je riječ o imovini i obvezama, uzimaju se u obzir stavke koje se mogu utvrditi, čak i ako se ne pojavljuju u bilanci, po njihovoj fer vrijednosti;*
 - (b) ako je dužnik vlasnik poduzeća, ocjena se temelji na izgledima za nastavak poslovanja ili likvidaciju, ovisno o tome što je vjerojatnije, ali u svakom slučaju isključuje stavku komercijalnog prijenosa;*
 - (c) dugovi koji isključivo trebaju biti plaćeni sredstvima za raspodjelu ili imovinom preostalom nakon što su namirena ili zaštićena prava ostalih vjerovnika dužnika nisu obuhvaćeni obvezama.*
- 4. Neizbježna nesolventnost smatra se jednakom stvarnoj nesolventnosti ako je dužnik proglasio nesolventnost.*

Aktivna i pasivna legitimacija

Nadalje, u člancima 18., 19. i 20. CIRE-a, koji su citirani u nastavku, utvrđuje se tko može zatražiti, a tko mora proglasiti nesolventnost te pod kojim okolnostima:

Članak 18.

Obveza proglašenja nesolventnosti

- 1. Dužnik mora zatražiti proglašenje svoje nesolventnosti u roku od 30 dana od datuma kad je postao svjestan takve nesolventnosti, kako je opisano u članku 3. stavku 1., ili na datum kad je toga trebao postati svjestan.*
- 2. Fizičke osobe koje nisu vlasnici poduzeća na datum nesolventnosti izuzete su od obveze proglašenja nesolventnosti.*

3. Ako je dužnik vlasnik poduzeća, mora se pretpostaviti da je svjestan nesolventnosti nakon isteka najmanje tri mjeseca od općeg neispunjavanja obveza bilo koje vrste navedene u članku 20. stavku 1. točki (g).

Članak 19.

Tko može zatražiti proglašenje nesolventnosti?

Ako dužnik nije sposobna fizička osoba, za proglašenje nesolventnosti odgovorno je predmetno korporativno tijelo ili, ako to nije slučaj, bilo koji od direktora.

Članak 20.

Ostale osobe i subjekti koji mogu zatražiti proglašenje nesolventnosti

1. Proglašenje nesolventnosti dužnika može zatražiti osoba koja je zakonski odgovorna za dugove, bilo koji vjerovnik, čak i ako je njegova tražbina uvjetovana te neovisno o njezinoj prirodi, ili ured javnog tužitelja koji zastupa subjekte čiji su mu interesi povjereni zakonom ako nastupi bilo koje od sljedećeg:

(a) opća obustava plaćanja dospjelih obveza;

(b) neispunjenje jedne obveze ili više njih koje, zbog iznosa o kojem je riječ ili okolnosti neispunjenja, dokazuju nesposobnost dužnika da odmah podmiri većinu svojih obveza;

(c) bijeg vlasnika poduzeća ili direktora dužnika ili napuštanje registriranog sjedišta ili glavnog mjesta poslovanja povezani s nedostatkom kreditne sposobnosti dužnika te neimenovanje primjerenog zamjenika;

(d) disperzija, napuštanje, žurna ili štetna likvidacija imovine i fiktivno davanje kredita;

(e) nedostatnost imovine koja se može zaplijeniti za plaćanje predmetne tražbine u postupku izvršenja pokrenutom protiv dužnika;

(f) neispunjenje obveza utvrđenih u nesolvencijskom planu ili planu isplate, kako je predviđeno člankom 218. stavkom 1. točkom (a) i stavkom 2.;

(g) opće neispunjenje, u prethodnih šest mjeseci, obveza plaćanja bilo kojeg od sljedećeg:

i. poreza;

ii. doprinosa i davanja za socijalno osiguranje;

iii. dugova koji proizlaze iz ugovora o radu te povrede ili raskida takvog ugovora;

iv. plaćanja bilo koje vrste zakupa, uključujući financijski zakup, plaćanja kupovne cijene ili zajma osiguranog hipotekom s obzirom na mjesto u kojem dužnik obavlja svoju djelatnost ili u kojem ima registrirano sjedište ili boravište;

(h) ako je dužnik jedan od subjekata iz članka 3. stavka 2., u slučaju da ima veće obveze od imovine, kako je prikazano u posljednjoj odobrenoj bilanci, ili ako više od devet mjeseci kasni s odobrenjem i podnošenjem financijskih izvještaja, a to je zakonski obavezan učiniti.

2. Odredbama iz prethodnog stavka ne dovodi se u pitanje mogućnost zastupanja javnih subjekata u skladu s člankom 13.

Oblik i sadržaj zahtjeva

Osnove koje se moraju iznijeti i potkrijepiti dokazima pri podnošenju zahtjeva za proglašenje nesolventnosti navedene su u člancima od 23. do 25. CIRE-a:

Članak 23.

Oblik i sadržaj zahtjeva

1. Zahtjev za proglašenje nesolventnosti podnosi se u pisanom obliku, a u njemu se navode činjenice na kojima se temelji zatraženo proglašenje te se iznosi odgovarajući zahtjev.

2. U zahtjevu podnositelj zahtjeva mora:

(a) ako je stvarni dužnik, navesti je li već nesolventan ili je nesolventnost neizbježna te, u slučaju fizičke osobe, zahtijeva li izuzeće od preostalih obveza u skladu s odredbama poglavlja I. glave XII.;

(b) navesti identitet direktora dužnika koji su zakonski imenovani te stvarno obavljaju tu dužnost te njegovih pet najvećih vjerovnika, uključujući samog podnositelja zahtjeva;

(c) ako je dužnik u braku, navesti identitet bračnog druga te režim bračne stečevine;

(d) priložiti potvrdu iz građanskog registra, poslovnog registra ili bilo kojeg drugog javnog registra kojem dužnik podliježe.

3. Ako podnositelj zahtjeva ne može dostaviti informacije i priloge iz prethodnog stavka, zahtijeva se da takve informacije i priloge dostavi sam dužnik.

Članak 24.

Dokumenti koje dostavlja dužnik

1. Ako je podnositelj zahtjeva dužnik, zahtjevu mora priložiti sljedeće dokumente:

(a) abecedni popis svih vjerovnika u kojem se navode njihove adrese, iznosi koji im se duguju, datumi dospijeća i vrsta tih tražbina, jamstva kojima su osigurane te moguće postojanje posebnih odnosa u skladu s odredbama članka 49.;

(b) popis i podatke za identifikaciju svih postupaka i mjera izvršenja pokrenutih protiv dužnika;

(c) dokument u kojem se navodi djelatnost ili djelatnosti kojima se dužnik bavio u posljednje tri godine i objekti u njegovu vlasništvu te razlozi koji su, prema mišljenju dužnika, doveli do situacije u kojoj se nalazi;

(d) dokument u kojem se navodi identitet osobe čijom se nesolventnom masom upravlja, ako se radi o ležećoj ostavini, i partnera, suradnika ili poznatih članova pravne osobe, ako je primjenjivo, te, u drugim situacijama u kojima se nesolventnost ne odnosi na fizičku osobu, onih osoba koje su zakonski odgovorne za tražbine u slučaju nesolventnosti;

(e) popis imovine koju dužnik drži u okviru aranžmana za najam, zakup ili financijski najam ili prodaju koji podliježu zadržavanju prava vlasništva, te sve ostale imovine i prava koje posjeduje uz navođenje njihove vrste, mjesta gdje se nalaze, pojedinosti o registraciji i, ako je primjenjivo, nabavne vrijednosti te procjene njihove trenutne vrijednosti;

(f) ako dužnik ima organizirane financijske izvještaje, godišnje financijske izvještaje za posljednje tri financijske godine te povezana izvješća o upravljanju, nadzoru i reviziji, mišljenja nadzornog tijela i službeno ovjerene dokumente, ako su obvezni ili postoje, te informacije o najvažnijim promjenama u vlasništvu nekretnina nakon datuma objave najnovijih financijskih izvještaja te o aktivnostima koje zbog svoje naravi, predmeta ili veličine prelaze okvire svakodnevnog poslovanja dužnika;

(g) ako je poduzeće obuhvaćeno konsolidacijom financijskih izvještaja, konsolidirana izvješća o upravljanju, konsolidirane godišnje financijske izvještaje i ostalu računovodstvenu dokumentaciju za posljednje tri financijske godine te odgovarajuća izvješća o nadzoru i reviziji, mišljenja nadzornog tijela, službeno ovjerene dokumente i izvješće o aktivnostima provedenima unutar grupe u istom razdoblju;

(h) izvješća i posebne financijske izvještaje te tromjesečne i polugodišnje podatke, na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, koji su objavljeni na datume nakon završetka posljednje financijske godine koje poduzeće mora dostaviti u skladu sa Zakonom o vrijednosnim papirima i uredbama Komisije o tržištu vrijednosnih papira;

(i) popis osoblja koje dužnik zapošljava.

2. Nadalje, od dužnika se zahtijeva:

(a) da dostavi dokument kojim se potvrđuju ovlasti direktora koji zastupaju dužnika te presliku dokumenta u kojem se navodi odluka odgovarajućeg tijela korporativnog upravljanja o pokretanju zahtjeva, ako je primjenjivo;

(b) da opravda nepodnošenje ili neusklađenost bilo kojeg dokumenta iz stavka 1.

3. Ne dovodeći u pitanje naknadno podnošenje, u skladu s odredbama članka 223. i dalje zahtjevu koji je dužnik podnio može se priložiti nesolventni plan.

Članak 25.

Zahtjev druge osobe ili subjekta ovlaštenog za podnošenje

1. Ako zahtjev ne podnosi sam dužnik, osoba ili subjekt koji podnosi zahtjev za proglašenje nesolventnosti mora u zahtjevu opravdati podrijetlo, narav i iznos svoje tražbine ili svoju odgovornost za tražbine u slučaju nesolventnosti, ovisno o slučaju, te navesti sve informacije koje ima o imovini i obvezama dužnika.

2. Podnositelj zahtjeva isto tako mora dostaviti sve dokaze koji su mu na raspolaganju te predložiti svjedoke u skladu s ograničenjima iz članka 511. Zakona o parničnom postupku.

Datum početka postupka i rokovi

Datum početka postupka i rokovi za podnošenje prigovora i/ili donošenje odluka te odluke o proglašenju nesolventnosti u osnovi su utvrđeni u članku 4., člancima od 27. do 30. i od 35. do 36. CIRE-a:

Članak 4.

Datum proglašenja nesolventnosti i početak postupka

1. U slučaju da je točnost važan čimbenik, upućivanja u ovom Zakonu na datum proglašenja nesolventnosti trebaju se tumačiti kao vrijeme kada je donesena predmetna presuda.
2. Svi rokovi u ovom Zakonu koji istječu s početkom postupka u slučaju nesolventnosti obuhvaćaju i razdoblje od tog datuma do proglašenja nesolventnosti.
3. Ako je nesolventnost proglašena u postupku koji je trebao biti obustavljen u skladu s člankom 8. stavkom 2. zbog prethodno pokrenutog postupka protiv istog dužnika koji je u tijeku, za potrebe rokova iz prethodnog stavka upotrebljava se datum početka potonjeg postupka. Isto se primjenjuje ako je stariji postupak obustavljen zbog primjene članka 264. stavka 3. točke (b).

Članak 27.

Preliminarna procjena

1. Na dan podnošenja zahtjeva ili, ako to nije izvedivo, najkasnije tri radna dana nakon toga, sudac:
 - (a) izdaje preliminarnu odluku o odbacivanju zahtjeva za proglašenje nesolventnosti ako je zahtjev očito neutemeljen ili ako je došlo do neizbježnih iznimki koje su uzrokovale kašnjenje, o čemu bi sudac po službenoj dužnosti trebao imati saznanja;
 - (b) odobrava podnositelju zahtjeva rok od najviše pet dana da ispravi nedostatke u zahtjevu – ili će u suprotnom zahtjev biti odbijen – posebno ako nisu ispunjeni pravni zahtjevi ili nisu priloženi potrebni dokumenti u slučajevima kada takav nedostatak nije opravdan.
2. U slučajevima zahtjeva za proglašenje nesolventnosti, preliminarne odluke o odbacivanju koje nisu u cijelosti ili djelomično utemeljene na nedostatku dokumenata koji se zahtijevaju člankom 24. stavkom 2. točkom (a) objavljuju se na internetskim stranicama Citius u roku predviđenom u članku 38. stavku 8. te sadržavaju informacije iz članka 37. stavka 8.

Članak 28.

Neposredno proglašenje stanja nesolventnosti

Ako zahtjev za proglašenje nesolventnosti podnosi dužnik, smatra se da je potvrdio svoju nesolventnost, koja se mora proglasiti najkasnije tri radna dana nakon podnošenja početnog zahtjeva ili, ako postoje nedostaci koji se mogu ispraviti, nakon što su ispravljani.

Članak 29.

Dostava poziva dužniku

1. Ne dovodeći u pitanje članak 31. stavak 3., ako zahtjev nije podnio dužnik te nema razloga za preliminarno odbijanje, sudac će dužniku dostaviti osobni sudski poziv u roku utvrđenom u prethodnom članku.
2. Dostavom poziva dužnika se obavješćuje o sankcijama predviđenima stavkom 5. članka u nastavku te o tome da dokumenti iz članka 24. stavka 1. moraju biti spremni za slanje upravitelju u slučaju nesolventnosti bez odlaganja ako se proglasi nesolventnost.

Članak 30.

Prigovor dužnika

1. Dužnik može podnijeti prigovor u roku od 10 dana, u kojem se slučaju primjenjuju odredbe članka 25. stavka 2.
2. Ne dovodeći u pitanje odredbe prethodnog stavka, dužnik je pri podnošenju prigovora obavezan navesti, pod prijetnjom odbijanja tog prigovora, popis svojih pet najvećih vjerovnika, osim podnositelja zahtjeva, u kojem se navodi njihovo prebivalište.
3. Prigovor dužnika na zahtjev za proglašenje nesolventnosti može se temeljiti na nepostojanju činjenice na kojoj se zahtjev temelji ili nepostojanju stanja nesolventnosti.
4. Dužnik je odgovoran za dokazivanje solventnosti, ako je primjenjivo, na temelju zakonski propisanih računovodstvenih evidencija koje su uredno organizirane i pravilno prikazane, pri čemu se ne dovode u pitanje odredbe članka 3. stavka 3.

5. Ako se ne odustane od saslušanja dužnika u skladu s člankom 12. i dužnik ne podnese prigovor, smatra se da su činjenice navedene u početnom zahtjevu prihvaćene te se nesolventnost proglašava na prvi radni dan nakon isteka roka iz stavka 1., pod uvjetom da takve činjenice odgovaraju bilo kojoj situaciji navedenoj u točkama članka 20. stavka 1.

Članak 35.

Rasprava i saslušanje za donošenje presude

1. Ako je dužnik podnio prigovor ili se nije odustalo od saslušanja, rasprava i saslušanje za donošenje presude odmah se zakazuju za jedan od sljedećih pet dana, pri čemu se podnositelj zahtjeva, dužnik i svi zakonski imenovani direktori ili direktori navedeni u početnom zahtjevu obavješćuju o obvezi da se pojave osobno ili pošalju svojeg pravnog zastupnika.

2. Ako se dužnik ili imenovani zastupnik ne pojave, smatra se da su činjenice navedene u početnom zahtjevu prihvaćene ako se nije odustalo od saslušanja dužnika u skladu s člankom 12.

3. Ako ne dođe do situacije opisane u prethodnom stavku, nepojavljivanje podnositelja zahtjeva ili zastupnika smatra se jednakim povlačenju zahtjeva.

4. Sudac bez odlaganja donosi, ovisno o slučaju, odluku o proglašenju nesolventnosti (ako su činjenice navedene u početnom zahtjevu obuhvaćene člankom 20. stavkom 1.) ili odluku koja je istovrijedna povlačenju zahtjeva.

5. Ako su prisutne obje stranke ili samo podnositelj zahtjeva ili njegov zastupnik, ali se odustalo od saslušanja dužnika, sudac izdaje nalog za utvrđivanje predmeta spora i navođenje predmeta dokazivanja.

6. Zatim se odlučuje o prijavljenim tražbinama, nakon čega slijedi izvođenje dokaza.

7. Nakon okončanja izvođenja dokaza iznose se usmeni podnesci, a zatim sud donosi presudu.

8. Ako se presuda ne može donijeti odmah, donosi se u roku pet dana.

Članak 36.

Presuda o proglašenju nesolventnosti

1. U presudi o proglašenju nesolventnosti sudac:

(a) navodi datum i vrijeme donošenja predmetne odluke, pri čemu se u slučaju izostanka takve naznake smatra da je presuda donesena u podne;

(b) navodi identitet nesolventnog dužnika te adresu njegova registriranog sjedišta ili boravišta;

(c) navodi i utvrđuje adresu boravišta direktora dužnika koji su zakonski imenovani i stvarno obavljaju tu dužnost te adresu boravišta dužnika ako je dužnik fizička osoba;

(d) imenuje upravitelja u slučaju nesolventnosti te navodi njegovu poslovnu adresu;

(e) odlučuje da će nesolventnom masom upravljati dužnik ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 224. stavka 2.;

(f) odlučuje da će dužnik bez odlaganja upravitelju u slučaju nesolventnosti poslati dokumente iz članka 24. stavka 1. koji još nisu priloženi spisu;

(g) nalaže zapljenu, radi neposredne predaje upravitelju u slučaju nesolventnosti, računovodstvene dokumentacije dužnika i sve njegove imovine, čak i ako je zaplijenjena, založena na bilo koji način oduzeta, ne dovodeći pritom u pitanje odredbe članka 150. stavka 1.;

(h) nalaže da se stavke koje upućuju na moguće počinjenje kaznenog djela predaju javnom tužitelju radi daljnjeg postupanja;

(i) ako posjeduje informacije koje opravdavaju pokretanje postupka u svrhu ispitivanja odgovornosti za nesolventnost, proglašava pokretanje takvog postupka koji može biti potpun ili djelomičan, ne dovodeći pritom u pitanje odredbe članka 187.;

(j) utvrđuje rok od najviše 30 dana za prijavu tražbina;

(l) upozorava vjerovnike da su obvezni upravitelja u slučaju nesolventnosti bez odlaganja obavijestiti o svim stvarnim jamstvima kojima su osigurani;

(m) savjetuje dužnike nesolventne stranke da plaćanja koja trebaju izvršiti izvrše u korist upravitelja u slučaju nesolventnosti, a ne nesolventne stranke;

(n) utvrđuje datum i vrijeme održavanja, u sljedećih 45 do 60 dana, skupštine vjerovnika kako je utvrđena u članku 156., a koja se naziva skupština za ocjenu izvješća, ili, na temelju opravdanih razloga, odlučuje odustati od održavanja te skupštine.

2. Odredbe zadnjeg dijela stavka 1. točke (n) ne primjenjuju se u slučajevima kad se očekuje podnošenje nesolventnog plana ili ako je odlučeno da nesolventnom masom upravlja dužnik.

3. U slučajevima kad nije utvrđen datum održavanja skupštine za ocjenu izvješća u skladu sa stavkom 1. točkom (n), a bilo koja zainteresirana strana u roku utvrđenom za prijavu tražbina od suda zatraži da sazove takvu skupštinu, sudac će utvrditi datum i vrijeme održavanja skupštine u roku od 45 do 60 dana nakon donošenja presude o proglašenju nesolventnosti.

4. U slučajevima kad nije utvrđen datum održavanja skupštine za ocjenu izvješća u skladu sa stavkom 1. točkom (n), rokovi predviđeni ovim Zakonom koji se računaju s obzirom na održavanje te skupštine računaju se od 45. dana nakon datuma donošenja presude o proglašenju nesolventnosti.

5. Sudac koji odluči ne održati skupštinu za ocjenu izvješća mora, u vrijeme donošenja presude, prilagoditi raspored postupka toj činjenici, uzimajući u obzir posebne okolnosti tog predmeta.

Obavijest o presudi i objava presude

Pravila u pogledu obavijesti o presudi i objavi presude o proglašenju nesolventnosti utvrđena su člancima 37. i 38. CIRE-a:

Članak 37.

Obavijest o presudi i sudski poziv

1. Direktori dužnika čija je adresa boravišta utvrđena o presudi se obavješćuju osobno u skladu s postupovnim pravom o sudskom pozivu i na način predviđen tim pravom. Isto tako im se šalju preslike početnog zahtjeva.

2. Ne dovodeći u pitanje slanje bilo kojih obavijesti koje se pokazuju potrebnima u skladu s radnim zakonodavstvom, konkretno u odnosu na jamstveni fond za plaće, o presudi se obavješćuju i javni tužitelj, zavod za socijalno osiguranje, podnositelj zahtjeva za proglašenje nesolventnosti i dužnik pod uvjetima navedenima u sudskom pozivu, ako presuda nije u okviru postupka već osobno dostavljena dužniku i, ako je dužnik vlasnik poduzeća, odboru radnika.

3. Pet najvećih poznatih vjerovnika, osim podnositelja zahtjeva, obavješćuje se u skladu s odredbama stavka 1. ili preporučenom poštom, ovisno o tome imaju li uobičajeno boravište, registrirano sjedište ili prebivalište u Portugalu ili ne.

4. Poznati vjerovnici koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili registrirano sjedište u državi članici različitoj od one u kojoj je postupak pokrenut, uključujući porezna tijela i tijela socijalnog osiguranja tih država članica, odmah se obavješćuju preporučenom poštom u skladu s člankom 54. Uredbe (EU) br. 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015.

5. Ako postoje tražbine države, javnih ustanova koje nisu javna poduzeća ili ustanova socijalnog osiguranja, ti se subjekti obavješćuju preporučenom poštom.

6. Odredbama prethodnih stavaka ne isključuje se mogućnost slanja obavijesti i sudskog poziva elektroničkim putem u skladu s provedbenom odlukom ministra koju je izdalo Ministarstvo pravosuđa.

7. Drugi vjerovnici i ostale zainteresirane strane obavješćuju se putem javne obavijesti, uz razdoblje počeka od pet dana, istaknute na adresi registriranog sjedišta ili boravišta dužnika, u objektima dužnika i na samom sudu te putem obavijesti objavljene na internetskim stranicama Cítius.

8. U javnim obavijestima iz prethodnog stavka mora se navesti broj predmeta, razdoblje počeka i informacije o mogućnosti žalbe ili podnošenju prigovora te informacije iz članka 36. točaka od (a) do (e) i od (i) do (n), uz napomenu da rok za podnošenje žalbe ili prigovora te prijavu tražbina počinje teći tek nakon isteka razdoblja počeka, pri čemu se to razdoblje počeka računa od datuma objave obavijesti iz prethodnog stavka.

Članak 38.

Objava i upis u registar

[...]

2. Proglašenje nesolventnosti i imenovanje upravitelja u slučaju nesolventnosti automatski se, na temelju odgovarajuće potvrde koju je tajništvo poslalo u tu svrhu, upisuje:

(a) u građanski registar, ako je dužnik fizička osoba;

(b) u poslovni registar, ako postoje činjenice povezane s nesolventnim dužnikom koje podliježu takvom upisu;

(c) u registar subjekta odgovornog za bilo koju drugu vrstu upisa kojoj dužnik podliježe.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 43. stavka 5. Zakona o zemljišnim knjigama, proglašenje nesolventnosti bilježi se i u zemljišne knjige u odnosu na imovinu koja čini dio nesolventne mase na temelju potvrde suda o pravomoćnoj presudi o proglašenju nesolventnosti, ako služba za registraciju ne može potrebnim informacijama pristupiti elektroničkim putem, te na temelju izjave upravitelja u slučaju nesolventnosti koji je utvrdio imovinu.

4. Kad se upis predviđen prethodnim stavkom obavlja privremeno, to se čini na temelju informacija na elektroničkim stranicama suda u skladu sa stavkom 6. točkom (b) te na temelju izjave upravitelja u slučaju nesolventnosti koji je utvrdio imovinu.

5. Ako postoje evidencije o stjecanju ili priznavanju prava na imovinu ili posjedovanju u korist bilo koje osobe osim nesolventne stranke u odnosu na imovinu koja čini dio nesolventne mase, upravitelj u slučaju nesolventnosti mora u spis predmeta priložiti potvrdu o takvim evidencijama.

6. Tajništvo čini sljedeće:

(a) automatski upisuje proglašenje nesolventnosti i imenovanje upravitelja u slučaju nesolventnosti u računalni registar izvršenja uspostavljen Zakonom o parničnom postupku;

(b) evidentira navođenje tih informacija i rok za prijavu tražbina na elektroničkim stranicama suda;

(c) obavješćuje Banku Portugala o proglašenju nesolventnosti kako bi mogla provesti odgovarajući upis u svoju središnju bazu podataka o kreditnom riziku.

7. Poslovna adresa upravitelja u slučaju nesolventnosti bilježi se pri upisu imenovanja tog upravitelja.

8. Sve objave i upisi u registre povezani s presudom obavljaju se u roku od pet dana.

9. Objava i upis u javne registre odluke o pokretanju stranog postupka u slučaju nesolventnosti i, prema potrebi, odluke kojom se imenuje upravitelj u slučaju nesolventnosti, kako je navedeno u člancima 28. i 29. Uredbe (EU) br. 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015., mora se zatražiti od portugalskog suda nadležnog za područje na kojem se nalazi poslovni nastan dužnika ili, ako to nije slučaj, Trgovačkog suda u Lisabonu. Sud može zatražiti ovjereni prijevod od osobe ovlaštene za to u skladu s pravom države članice Europske unije.

10. Ne dovodeći u pitanje odredbe prethodnog stavka, ako se pravom države u kojoj se vodi postupak u slučaju nesolventnosti predviđaju mehanizmi upisa koje portugalsko pravo ne poznaje, upis se izvršava na način koji ima najveće sličnosti.

11. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 9., objavu predviđenu člankom 29. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. automatski utvrđuju odjeli nadležni za registraciju ako je dužnik vlasnik objekta koji se nalazi u Portugalu.

Mjere predostrožnosti

Mogućnost određivanja mjera predostrožnosti predviđena je člankom 31. CIRE-a:

Članak 31.

Mjere predostrožnosti

1. Ako postoji opravdana zabrinutost da može doći do nepravilnosti u upravljanju, sudac automatski ili na zahtjev podnositelja zahtjeva nalaže mjere predostrožnosti koje smatra potrebnima ili odgovarajućima za sprječavanje smanjenja vrijednosti imovine dužnika do donošenja presude.

2. Mjere predostrožnosti mogu uključivati imenovanje privremenog sudskog upravitelja koji ima isključive ovlasti za upravljanje imovinom dužnika ili pomaganje dužniku u takvom upravljanju.

3. Mjere predostrožnosti mogu se provesti prije slanja obavijesti dužniku ako se takvo rano djelovanje smatra neophodnim kako bi se izbjeglo ugrožavanje njihova korisnog učinka. Međutim, ta se obavijest ne smije ni u kojem slučaju poslati više od 10 dana nakon isteka roka koji bi se inače primjenjivao.

POSEBNI POSTUPAK REVITALIZACIJE

Uvjeti za pokretanje posebnog postupka revitalizacije iz članka 1. stavka 2. CIRE-a:

Drugi prethodno navedeni postupak predviđen člankom 1. stavkom 2. CIRE-a jest posebni postupak revitalizacije (PER – *Processo Especial de Revitalização*) koji može zatražiti poduzeće koje se suočava s gospodarskim poteškoćama ili se nalazi u situaciji neizbježne nesolventnosti.

Svrha posebnog postupka revitalizacije i povezane formalnosti

Svrha posebnog postupka revitalizacije, zahtjev za pokretanje tog postupka i formalnosti povezane s njim te pojam teške gospodarske situacije navedeni su u člancima 17.-A, 17.-B odnosno 17.-C CIRE-a.

Članak 17.-A

Svrha i priroda posebnog postupka revitalizacije

1. Svrha posebnog postupka revitalizacije jest poduzeću za koje se pokaže da se nalazi u teškoj gospodarskoj situaciji ili mu prijete neizbježna nesolventnost, ali se još može oporaviti, omogućiti da pregovara sa svojim vjerovnicima kako bi s njima mogao sklopiti sporazum koji će dovesti do revitalizacije poduzeća.
2. Postupak iz prethodnog stavka može upotrijebiti svako poduzeće koje u pisanoj i potpisanoj izjavi potvrdi činjenicu da ispunjava uvjete potrebne za revitalizaciju te dodatno dostavi izjavu, potpisanu najviše 30 dana ranije, ovlaštenog računovođe ili zakonskog revizora, neovisno o tome kad se revizija financijskih izvještaja zahtijeva zakonom, kojom se potvrđuje da poduzeće trenutačno nije u stanju nesolventnosti u skladu s kriterijima iz članka 3.
3. Posebni postupak revitalizacije hitne je prirode, a na njega se primjenjuju sva pravila utvrđena ovim Zakonom koja nisu nespojiva s njegovom prirodom.

Članak 17.-B

Pojam teške gospodarske situacije

Za potrebe ovog Zakona poduzeće se nalazi u teškoj gospodarskoj situaciji ako je suočeno s ozbiljnim poteškoćama u pravodobnom ispunjavanju svojih obveza zbog nedostatka likvidnosti ili nemogućnosti dobivanja kredita.

Članak 17.-C

Zahtjev i formalnosti

1. Posebni postupak revitalizacije počinje kada poduzeće ili jedan vjerovnik ili više njih koji nisu posebno povezani s poduzećem, a imaju povezane tražbine koje nisu razvrstane u niže isplatne redove u iznosu od najmanje 10 % u skladu sa stavkom 3. točkom (b), pisanom izjavom podnesu zahtjev za pokretanje pregovora koji će dovesti do revitalizacije poduzeća putem odobrenog plana oporavka.
2. Izjavu iz prethodnog stavka potpisuju i datiraju svi potpisnici izjave.
3. Poduzeće obavješćuje sud nadležan za proglašenje njegove nesolventnosti podnošenjem prijedloga u kojem navodi svoj zahtjev iz stavka 1. te mu prilaže sljedeće:
 - (a) prethodno navedenu pisanu izjavu;
 - (b) primjerak dokumenata navedenih u članku 24. stavku 1., koji ostaju dostupni na uvid vjerovnicima u tajništvu tijekom cijelog postupka;
 - (c) predloženi plan oporavka kojem je priložen najmanje opis imovine, financijskog stanja i zajmova poduzeća.
4. Po primitku zahtjeva iz prethodnog stavka, sudac bez odlaganja putem službenog naloga imenuje privremenog sudskog upravitelja, pri čemu se odredbe članaka od 32. do 34. primjenjuju *mutatis mutandis*.
5. Poduzeće se bez odlaganja obavješćuje o službenom nalogu iz prethodnog stavka, pri čemu se odredbe članaka od 37. do 38. primjenjuju *mutatis mutandis*.
6. Na temelju obrazloženog zahtjeva poduzeća i jednog ili više vjerovnika koji, u skladu s odredbama stavka 1., imaju tražbine u vrijednosti od najmanje 5 % prijavljenih tražbina, ili na temelju obrazloženog zahtjeva poduzeća, sudac može smanjiti granicu od 10 % iz stavka 1. uzimajući pri ocjeni zahtjeva u obzir ukupni iznos prijavljenih tražbina te sastav svih vjerovnika.
7. U spis predmeta automatski se ili na zahtjev privremenog sudskog upravitelja prilažu svi posebni postupci revitalizacije koje su pokrenula trgovačka društva s kojima je poduzeće u nadzornom ili grupnom odnosu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima. Takav zahtjev mogu podnijeti i sva poduzeća u tim okolnostima koja su pokrenula posebni postupak revitalizacije.

8. Prilaganje iz prethodnog stavka može se zahtijevati samo do početka roka za pregovore utvrđenog u članku 17.-D stavku 5. u postupku kojem moraju biti priloženi svi ostali dokumenti, pri čemu se odredbe članka 86. stavka 4. primjenjuju mutatis mutandis.

Nadalje, člancima od 17.-D do 17.-I CIRE-a u pogledu posebnih postupaka revitalizacije propisuju se:

- naknadne faze postupka (npr. poziv svim vjerovnicima koji nisu potpisali izjavu koja je dovela do pokretanja postupka da sudjeluju u pregovorima s ciljem revitalizacije)
- učinci (npr. postupak sprječava pokretanje bilo kakvih drugih postupaka za povrat dugova protiv dužnika)
- okončanje pregovora uz odobrenje plana oporavka koji će dovesti do revitalizacije ili bez odobrenja plana
- jamstva dogovorena između dužnika i vjerovnika
- odobrenje izvansudskih sporazuma za oporavak dužnika.

POSEBNI POSTUPAK ZA POSTIZANJE SPORAZUMA O PLAĆANJU

Uvjeti za pokretanje posebnog postupka za postizanje sporazuma o plaćanju iz članka 1. stavka 3. CIRE-a:

Treći prethodno navedeni postupak iz članka 1. stavka 3. CIRE-a jest posebni postupak za postizanje sporazuma o plaćanju koji je predviđen člancima od 222.-A do 222.-J CIRE-a.

Posebni postupak za postizanje sporazuma o plaćanju hitne je prirode i može se upotrijebiti u odnosu na svakog dužnika koji nije poduzeće i za kojeg je potvrđeno da se suočava s teškom gospodarskom situacijom ili mu prijete neizbježna nesolventnost.

U skladu s člankom 222.-B CIRE-a dužnik se nalazi u teškoj gospodarskoj situaciji ako je suočen s ozbiljnim poteškoćama u pravodobnom ispunjavanju svojih obveza zbog nedostatka likvidnosti ili nemogućnosti dobivanja kredita.

Taj posebni postupak započinje:

- pisanom izjavom dužnika i jednog ili više vjerovnika u kojoj iznose zahtjev da započnu pregovore koji će dovesti do sastavljanja sporazuma o plaćanju

ili

- podnošenjem izvansudskog sporazuma koji su potpisali dužnik i vjerovnici koji predstavljaju barem većinu glasova.

Prethodno navedena izjava ili sporazum, kojima su priloženi popis vjerovnika i popis svih mjera povrata duga koje su u tijeku, podnosi se sudu. Po primitku izjave ili sporazuma sud imenuje privremenog sudskog upravitelja.

Odmah nakon što je obaviješten o službenom nalogu kojim se imenuje privremeni sudski upravitelj dužnik mora poslati preporučeno pismo svim vjerovnicima koji nisu potpisali početnu izjavu ili sporazum u kojem ih poziva na sudjelovanje. U slučajevima kad je dužnik podnio izvansudski sporazum o plaćanju tajništvo obavješćuje vjerovnike koji nisu sudjelovali u tom sporazumu, a koji se pojavljuju na popisu tražbina koji je dostavio dužnik.

Nakon objave službenog naloga kojim se imenuje privremeni sudski upravitelj na internetskim stranicama Citius, svi vjerovnici imaju 20 dana za prijavu tražbina tom sudskom upravitelju.

Zatim privremeni sudski upravitelj sastavlja popis tražbina i dostavlja ga tajništvu suda. Popis se objavljuje i na internetskim stranicama Citius. Taj se popis može osporiti u roku od pet radnih dana.

Učinci su na ostale postupke sljedeći:

- nakon pokretanja posebnog postupka za postizanje sporazuma o plaćanju i naknadnog imenovanja privremenog sudskog upravitelja protiv dužnika se više ne smiju pokretati drugi postupci za povrat dugova
- zabranjuje se obustava pružanja ključnih javnih usluga
- obustavlja se svaki prethodni postupak u slučaju nesolventnosti u kojem se zahtijevalo proglašenje nesolventnosti dužnika, pod uvjetom da u takvom postupku nije donesena presuda o proglašenju nesolventnosti (obustavljaju se odmah nakon odobrenja sporazuma o plaćanju)
- obustavljaju se mjere povrata duga koje su u tijeku (ukidaju se odmah nakon odobrenja sporazuma o plaćanju, osim ako je tim sporazumom predviđen njihov nastavak)
- obustavljaju se rokovi zastare ili konačni rokovi koje dužnik može osporiti.

Nakon pokretanja postupka dužniku je zabranjeno poduzimati radnje od posebne važnosti bez prethodnog odobrenja sudskog upravitelja.

Pregovori između dužnika i vjerovnika podliježu uvjetima koje su dogovorile sve uključene strane ili, u suprotnom, pravilima koje je utvrdio privremeni sudski upravitelj.

Ako se pregovori okončaju jednoglasnim odobrenjem sporazuma o plaćanju kojim su obuhvaćeni svi vjerovnici, taj sporazum moraju potpisati sve uključene strane, bez odlaganja ga priložiti spisu i podnijeti sucu na prihvaćanje ili odbijanje.

Ako se pregovori okončaju odobrenjem sporazuma o plaćanju kojim nisu obuhvaćeni svi vjerovnici, taj se sporazum podnosi sucu na prihvaćanje ili odbijanje te se objavljuje na internetskim stranicama Citius. Zainteresirane strane imaju rok od 10 dana od datuma objave da podnesu zahtjev za neodobrenje plana.

Sporazum o plaćanju smatra se prihvaćenim:

- ako za njega glasaju vjerovnici čije tražbine čine najmanje jednu trećinu svih tražbina povezanih s glasačkim pravima te dobije više od dvije trećine svih danih glasova, a više od polovine danih glasova odnosi se na tražbine koje nisu razvrstane u niže isplatne redove, pri čemu se ne uzimaju u obzir suzdržani glasovi

ili

- ako za njega glasaju vjerovnici čije tražbine čine više od polovine svih tražbina povezanih s glasačkim pravima, a više od polovine tih glasova odnosi se na tražbine koje nisu razvrstane u niže isplatne redove, pri čemu se ne uzimaju u obzir suzdržani glasovi.

Ako dužnik ili većina vjerovnika zaključe da nije moguće postići sporazum ili ako istekne rok od dva mjeseca za okončanje pregovora, postupak pregovora prekida se. U slučaju da se sporazum ne postigne, okončanje postupka dovodi do ukidanja svih njegovih učinaka na dužnika ako se dotični dužnik još ne nalazi u stanju nesolventnosti. U suprotnom, okončanje postupka dovodi do nesolventnosti dužnika.

Jamstva dogovorena s dužnikom tijekom posebnog postupka za postizanje sporazuma o plaćanju u pogledu pružanja financijskih sredstava dužniku za nastavak njegova poslovanja zadržavaju se, čak i kad je po okončanju postupka proglašena nesolventnost dužnika, na rok od dvije godine. Nadalje, vjerovnici koji su financirali poslovanje dužnika tijekom postupka u svrhu poštovanja sporazuma o plaćanju uživaju opće pravo prvenstva namirenja iz imovine koje ima prednost pred općim pravom prvenstva namirenja iz imovine koje se dodjeljuje radnicima.

3 Koja imovina čini dio nesolventne mase? Kako se tretira imovina koju dužnik pribavi ili koja na njega bude prenesena nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Imovina koja čini dio nesolventne mase utvrđena je u članku 46. CIRE-a:

Članak 46.

Pojam nesolventne mase

1. Nesolventna masa služi za namirenje tražbina vjerovnika u slučaju nesolventnosti nakon otplaćivanja vlastitih dugova i, osim ako je drukčije predviđeno, obuhvaća svu imovinu dužnika na datum proglašenja nesolventnosti te imovinu i prava koje je dužnik stekao tijekom postupka.

2. Imovina izuzeta od zapljene uključuje se u nesolventnu masu samo ako je dužnik dobrovoljno uključi, a zaštita od zapljene takve imovine nije apsolutna.

U tom se pogledu u članku 736. portugalskog Zakona o parničnom postupku navodi da je, osim robe izuzete od zapljene posebnim odredbama, od zapljene apsolutno zaštićeno sljedeće: neotuđivi predmeti i prava; imovina u javnom vlasništvu države i ostalih javnih pravnih osoba; predmeti čija bi zapljena bila u suprotnosti s moralnim načelima ili bi zahtijevala gospodarsko opravdanje zbog njihove umanjene komercijalne vrijednosti; predmeti posebno namijenjeni za vjerske obrede; grobna mjesta; instrumenti i predmeti koji su neophodni za osobe s invaliditetom i za liječenje pacijenata.

4 Koje ovlasti imaju dužnik i upravitelj u slučaju nesolventnosti?

Te su ovlasti predviđene člancima 223. i 224. CIRE-a:

Upravljanje koje provodi dužnik

Članak 223.

Ograničenje na poduzeća

Odredbe iz ovog Zakona primjenjuju se samo na slučajeve kad se nesolventijska masa odnosi na poduzeće.

Članak 224.

Preduvjeti za upravljanje koje provodi dužnik

1. U presudi o proglašenju nesolventnosti sudac može odlučiti da će nesolventijskom masom upravljati dužnik.
2. Na odluku iz prethodnog stavka primjenjuju se sljedeći preduvjeti:
 - (a) dužnik je zatražio takvo upravljanje;
 - (b) dužnik je već podnio ili se obvezao u roku od 30 dana nakon donošenja presude o proglašenju nesolventnosti podnijeti nesolventijski plan kojim se osigurava nastavak poslovanja poduzeća;
 - (c) nema razloga za zabrinutost u pogledu kašnjenja u rješavanju predmeta ili drugih nedostataka za vjerovnike;
 - (d) podnositelj zahtjeva za proglašenje nesolventnosti dao je svoj pristanak, ako taj podnositelj zahtjeva nije dužnik.
3. Upravljanje se dužniku povjerava i ako je dužnik to zatražio, a vjerovnici na skupštini za ocjenu izvješća ili skupštini koja joj je prethodila tako odlučili, neovisno o tome jesu li ispunjeni preduvjeti iz stavka 2. točaka (c) i (d), pri čemu se rok predviđen stavkom 2. točkom (b) računa od datuma odluke vjerovnika.

Imenovanje i status upravitelja

Ovlasti upravitelja u slučaju nesolventnosti i potrebne kvalifikacije utvrđene su u člancima 52., 53. i 55. CIRE-a:

Članak 52.

Imenovanje koje provodi sudac i status

1. Za imenovanje upravitelja u slučaju nesolventnosti nadležan je sudac.
2. Na imenovanje upravitelja u slučaju nesolventnosti primjenjuju se odredbe članka 32. stavka 1., pri čemu sudac može u obzir uzeti informacije koje dostavi dužnik ili odbor vjerovnika, ako postoji, ili vjerovnici. To se primjenjuje i ako se nesolventijska masa odnosi na poduzeće s objektom ili objektima u pogonu ili ako je postupak u slučaju nesolventnosti posebno složen, a prednost se daje, pri prvom imenovanju, privremenom sudskom upravitelju koji obavlja tu dužnost na datum proglašenja nesolventnosti.
3. Ne dovodeći u pitanje odredbe ovog Zakona, postupak uvrštavanja upravitelja u slučaju nesolventnosti na službene popise i njihov status utvrđeni su posebnim zakonom.
4. Ako je postupak u slučaju nesolventnosti posebno složen ili ako zahtijeva posebno znanje upravitelja u slučaju nesolventnosti, sudac može automatski ili na zahtjev bilo koje zainteresirane strane imenovati više od jednog upravitelja u slučaju nesolventnosti. U slučaju takvog zahtjeva podnositelj zahtjeva odgovoran je dostaviti obrazloženi prijedlog za imenovanje upravitelja u slučaju nesolventnosti te isplatiti naknadu predloženom upravitelju u slučaju nesolventnosti ako taj upravitelj bude imenovan, a nesolventijska masa nije dostatna za isplatu takve naknade.
5. U slučaju neslaganja između upravitelja u slučaju nesolventnosti kojeg je imenovao sudac u skladu sa stavkom 1. i upravitelja u slučaju nesolventnosti koji su imenovani na zahtjev bilo koje zainteresirane strane, prednost ima mišljenje upravitelja u slučaju nesolventnosti kojeg je imenovao sudac.
6. Ako je dužnik trgovačko društvo koje je u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima u nadzornom ili grupnom odnosu s drugim poduzećima za koja je predloženo pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti, sudac automatski ili na zahtjev dužnika ili vjerovnika može imenovati jednog upravitelja u slučaju nesolventnosti za sva poduzeća. U tom je slučaju sudac općenito obavezan imenovati i dodatnog upravitelja u slučaju nesolventnosti čije su dužnosti ograničene na ocjenu tražbina prijavljenih u odnosu na dužnike unutar iste grupe odmah nakon što je postojanje takvih tražbina potvrdio prvi upravitelj u slučaju nesolventnosti.

Članak 53.

Odabir drugog upravitelja kojeg izabiru vjerovnici

1. Pod uvjetom da je prije glasovanja u spis predmeta priložen dokument kojim se potvrđuje prihvaćanje prijedloga, vjerovnici na skupštini vjerovnika mogu, nakon imenovanja upravitelja u slučaju nesolventnosti, izabrati drugu osobu za obavljanje te funkcije, neovisno o tome je li upisana u službeni popis, te odlučiti o njegovoj naknadi na temelju odobrenja većine glasača i danih glasova. Suzdržani glasovi ne uzimaju se u obzir.

2. Izbor osobe koja nije upisana u službeni popis moguć je samo u slučajevima kad je to opravdano veličinom poduzeća u nesolventijskoj masi, posebnom vrstom djelatnosti poduzeća ili složenošću predmeta.

3. Sudac može odbiti imenovanje osobe koju vjerovnici izaberu kao upravitelja u slučaju nesolventnosti umjesto sadašnjeg upravitelja samo ako smatra da ta osoba nema dobru reputaciju ili nije sposobna obavljati tu funkciju, da je naknada koju su odobrili vjerovnici očito pretjerana ili, ako dotična osoba nije upisana u službeni popis, da nisu nastupile situacije iz prethodnog stavka.

Članak 55.

Dužnosti i obavljanje dužnosti

1. Uz ostale zadatke koji su mu povjereni, upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran je, u suradnji s odborom vjerovnika i pod njegovim nadzorom, ako postoji, za sljedeće zadatke:

(a) pripremu plaćanja dugova nesolventne stranke novcem raspoloživim u nesolventijskoj masi, točnije iznosima dobivenima od prodaje imovine u toj nesolventijskoj masi za čiju je provedbu odgovoran upravitelj u slučaju nesolventnosti;

(b) očuvanje i ostvarivanje, u međuvremenu, prava nesolventne stranke te, ako je to slučaj, nastavak poslovanja poduzeća i izbjegavanje pogoršanja gospodarske situacije u mjeri u kojoj je to moguće.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve u kojima je pravno zastupanje obvezno ili potrebu za dobivanjem prethodne suglasnosti od odbora vjerovnika, upravitelj u slučaju nesolventnosti osobno obavlja dužnosti povezane s tom funkcijom. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može, u pisanom obliku, delegirati određene radnje drugom upravitelju u slučaju nesolventnosti koji je upisan u službeni popis.

3. Upravitelju u slučaju nesolventnosti pri obavljanju njegovih dužnosti može, pod njegovom odgovornošću, pomagati specijalističko ili drugo pomoćno osoblje, plaćeno ili neplaćeno, uključujući samog dužnika, a podložno prethodnoj suglasnosti odbora vjerovnika ili, ako takav odbor ne postoji, suca.

4. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može, na određeno ili neodređeno vrijeme, zaposliti radnike potrebne za likvidaciju nesolventijske mase ili nastavak poslovanja poduzeća. Međutim, novi ugovori prestaju važiti po konačnom zatvaranju objekta u kojem su radnici pružali takve usluge ili, osim ako je dogovoreno drukčije, u trenutku prijenosa.

5. Upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran je i za pravodobno pružanje svih potrebnih informacija o upravljanju i likvidaciji nesolventijske mase odboru vjerovnika i sudu.

6. Na zahtjev upravitelja u slučaju nesolventnosti te kad god upravitelj u slučaju nesolventnosti nema izravan pristup potrebnim informacijama, sudac nalaže javnim subjektima i kreditnim institucijama da, na temelju svojih evidencija, dostave informacije koje se smatraju potrebnima ili korisnima za potrebe postupka, točnije s obzirom na imovinu koja čini dio nesolventijske mase.

7. Za naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti iz zadnjeg dijela stavka 2. odgovoran je upravitelj u slučaju nesolventnosti koji je delegirao takve zadatke, a potomji je upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran i za radnje koje poduzima delegirani upravitelj na temelju delegiranja ovlasti iz istog stavka.

8. Upravitelj u slučaju nesolventnosti ovlašten je, podložno suglasnosti odbora vjerovnika, prestati, nastaviti ili započeti sudjelovati u bilo kojem sudskom predmetu u kojem je nesolventna stranka ili nesolventijska masa stranka.

Sudski nadzor

Sudac nadzire aktivnosti upravitelja u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 58. CIRE-a:

Članak 58.

Nadzor koji provodi sudac

Upravitelj u slučaju nesolventnosti obavlja dužnosti pod nadzorom suca koji može u bilo kojem trenutku zahtijevati informacije o bilo kojem pitanju ili podnošenje izvješća o provedenim aktivnostima i stanju upravljanja i likvidacije.

Odbor vjerovnika isto je tako ovlašten nadzirati aktivnosti upravitelja u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 68. CIRE-a.

Naknada upravitelja u slučaju nesolventnosti

Naknada upravitelja u slučaju nesolventnosti određuje se u skladu s člankom 60 CIRE-a:

Članak 60.

Naknada

- 1. Upravitelj u slučaju nesolventnosti kojeg imenuje sudac ima pravo na naknadu predviđenu njegovim uvjetima imenovanja te na nadoknadu troškova koje je opravdano smatrao korisnima ili neophodnima.*
- 2. Ako je upravitelj u slučaju nesolventnosti izabran na skupštini vjerovnika, njegova se naknada utvrđuje u predmetnoj odluci.*
- 3. Upravitelj u slučaju nesolventnosti koji nije prethodno pristao na naknadu utvrđenu na skupštini vjerovnika za izradu nesolvencijskog plana, upravljanje poduzećem nakon skupštine za ocjenu izvješća ili nadzor odobrenog nesolvencijskog plana može se povući s funkcije, pod uvjetom da to učini na skupštini na kojoj je ta odluka donesena.*

5 Pod kojim se uvjetima može upotrijebiti kompenzacija?

Tražbine iz nesolvencijske mase mogu se prebiti s dugovima prema toj nesolvencijskoj masi ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 99. CIRE-a:

Članak 99.

Kompenzacije

1. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Zakona, nakon proglašenja nesolventnosti podnositelji zahtjeva za proglašenje nesolventnosti mogu svoje tražbine prebiti s dugovima prema nesolvencijskoj masi ako je ispunjen najmanje jedan od sljedećih zahtjeva:

(a) pravni preduvjeti za kompenzaciju ispunjeni su prije datuma proglašenja nesolventnosti;

(b) tražbina iz nesolvencijske mase ispunila je zahtjeve iz članka 847. Zakona o parničnom postupku prije protutražbine iz nesolvencijske mase.

2. Za potrebe prethodnih točaka (a) i (b) ne primjenjuje se sljedeće:

(a) gubitak pogodnosti u pogledu roka iz članka 780. stavka 1. Zakona o parničnom postupku;

(b) prijekvremeno dospijeće i konverzija u gotovinu koje proizlaze iz odredaba članka 91. stavka 1. i članka 96.

3. Činjenica da obveze kao svoj predmet imaju različite valute ili obračunske jedinice ne utječe na kompenzacije ako je njihova recipročna konverzija besplatna u mjestu plaćanja protutražbine te se konverzija provede po tečaju važećem na datum na koji kompenzacija proizvodi učinke.

4. Kompenzacije nisu dozvoljene:

(a) ako je dug prema nesolvencijskoj masi nastao nakon datuma proglašenja nesolventnosti, točnije kao posljedica poništenja radnji u korist nesolvencijske mase;

(b) ako je vjerovnik u slučaju nesolventnosti tražbinu stekao od druge osobe nakon datuma proglašenja nesolventnosti;

(c) za dugove nesolventne stranke za koju nesolvencijska masa nije odgovorna;

(d) između dugova prema nesolvencijskoj masi i podređenih tražbina u slučaju nesolventnosti.

Osim općeg pravila iz članka 99. CIRE-a postoje i druge zakonske odredbe kojima se predviđa mogućnost kompenzacije: članak 102. stavak 3. točka (e), članak 154. stavak 1., članak 242. stavak 3. i članak 286. CIRE-a.

6 Kakav učinak postupak u slučaju nesolventnosti ima na važeće ugovore čiji je dužnik stranka?

Učinci nesolventnosti na postojeće ugovore čija je dužnik stranka ovise o prirodi ugovora te su posebno utvrđeni u člancima od 102. do 119. CIRE-a:

Članak 102.

Opće načelo u pogledu tekućeg poslovanja

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka u nastavku, kad je riječ o bilo kojem bilateralnom ugovoru u pogledu kojeg na datum proglašenja nesolventnosti još nije došlo do potpunog ispunjenja ugovornih obveza nesolventne stranke ili druge stranke, takvo se ispunjenje obustavlja dok upravitelj u slučaju nesolventnosti odluči hoće li izvršiti ugovor ili odbiti ispunjenje ugovora.

2. Međutim, druga stranka može odrediti razuman rok u kojem upravitelj u slučaju nesolventnosti može iskoristiti tu mogućnost, nakon čega se ispunjenje ugovora smatra odbijenim.

3. Nakon što upravitelj u slučaju nesolventnosti odbije ispunjenje ugovora te ne dovodeći u pitanje razdvajanje predmeta, ako je primjenjivo:

(a) nijedna stranka nema pravo na povrat onoga što je već izvršeno;

(b) nesolventna masa ima pravo zahtijevati vrijednost naknade koja odgovara plaćanju koje je dužnik već izvršio ako druga stranka to još nije izvršila;

(c) druga stranka ima pravo, kao tražbinu u slučaju nesolventnosti, potraživati vrijednost dijela plaćanja koji dužnik nije ispunio umanjenu za vrijednost odgovarajuće naknade koja još nije izvršena;

(d) pravo na nadoknadu štete uzrokovane drugoj stranci neispunjenjem ugovora:

i. postoji samo do vrijednosti bilo koje obveze određene u skladu s točkom (b);

ii. odbija se od iznosa na koji druga stranka ima pravo primjenom točke (c);

iii. čini tražbinu u slučaju nesolventnosti;

(e) bilo koja stranka može proglasiti kompenzaciju obveza iz točaka (c) i (d) s onima iz točke (b) do visine predmetnih iznosa.

4. Mogućnost izvršenja zloupotrebljava se ako je očito da pravodobno ispunjenje ugovornih obveza iz nesolventne mase nije vjerojatno.

Članak 103.

Nedjeljive usluge

1. Ako se ugovorom od druge stranke zahtijeva pružanje usluge koja po svojoj prirodi nije zamjenjiva ili koja se po isporuci može podijeliti na različite stavke koje se ne mogu jednostavno zamijeniti i koje su funkcionalno povezane, a upravitelj u slučaju nesolventnosti odbije ispunjenje ugovora:

(a) pravo iz stavka 3. točke (b) prethodnog članka zamjenjuje se pravom da se od druge stranke zahtijeva povrat onoga što je izvršeno, u mjeri koja odražava odgovarajuću imovinsku korist na datum proglašenja nesolventnosti;

(b) cilj prava predviđenog stavkom 3. točkom (c) prethodnog članka jest razlika, ako je povoljna za drugu stranku, između vrijednosti svih ugovornih usluga;

(c) druga stranka, kao podnositelj zahtjeva za proglašenje nesolventnosti, ima pravo na nadoknadu troškova ili povrat vrijednosti dijela usluge izvršenog prije proglašenja nesolventnosti, ovisno o tome je li takva usluga zamjenjiva ili ne.

2. Međutim, druga stranka ima pravo završiti pružanje svoje usluge te zahtijevati, kao tražbinu u slučaju nesolventnosti, dio naknade koji joj se duguje, u kojem se slučaju odredbe iz stavka 1. prethodnog članka više ne primjenjuju.

3. Ako upravitelj u slučaju nesolventnosti ne odbije ispunjenje ugovora, pravo druge stranke na naknadu samo čini tražbinu iz nesolventne mase u dijelu koji premašuje vrijednost koja bi bila izračunana primjenom odredaba stavka 1. točke (c) ako upravitelj u slučaju nesolventnosti odluči odbiti ispunjenje ugovora.

4. Ako usluga koja se pruža pripada vrsti iz stavka 1. koju je nesolventna stranka obvezna pružiti u skladu s ugovorom, a upravitelj u slučaju nesolventnosti odbije takvo ispunjenje ugovora:

(a) pravo iz stavka 3. točke (b) prethodnog članka više se ne primjenjuje ili se zamjenjuje pravom na povrat vrijednosti dijela plaćanja izvršenog prije proglašenja nesolventnosti, ovisno o tome je li takva usluga zamjenjiva ili ne;

(b) odredbe iz stavka 1. točke (b) primjenjuju se ako i druga stranka ima pravo na nadoknadu onoga što je već izvršeno te na tražbinu u slučaju nesolventnosti.

5. Ako usluga koja se pruža pripada vrsti iz stavka 1. koju je nesolventna stranka obvezna pružiti u skladu s ugovorom, a upravitelj u slučaju nesolventnosti ne odbije takvo ispunjenje ugovora, pravo druge stranke na naknadu koju joj se duguje u cijelosti čini tražbinu iz nesolventne mase.

6. Ako je nedjeljiva usluga podijeljena na zasebne dijelove te je plaćanje za jedan takav dio ili više njih već izvršeno, odredbe prethodnih stavaka primjenjuju se samo na preostale dijelove, pri čemu se naknada na odgovarajući način dijeli između njih.

Članak 104.

Prodaja uz pridržaj prava vlasništva i slične operacije

1. U kupoprodajnom ugovoru uz pridržaj prava vlasništva u kojem je prodavatelj nesolventna stranka druga stranka može zahtijevati ispunjenje ugovora ako je stavka već bila isporučena na datum proglašenja nesolventnosti.

2. U slučaju nesolventnosti zakupodavca odredbe iz prethodnog stavka primjenjuju se na ugovor o financijskom zakupu te na ugovor o zakupu s klauzulom u kojoj se navodi da će zakupljeni predmet postati vlasništvo zakupnika nakon što su izvršena sva dogovorena plaćanja.

3. Ako je kupac ili zakupnik nesolventna stranka, a predmet se nalazi u posjedu tog kupca ili zakupnika, rok koji je upravitelj u slučaju nesolventnosti odredio u skladu s člankom 102. stavkom 2. ne može isteći prije nego što prođe pet dana od skupštine za ocjenu izvješća, osim ako bi se vrijednost predmetne imovine znatno smanjila u tom razdoblju, a druga stranka izričito upozori upravitelja u slučaju nesolventnosti na tu činjenicu.

4. Klauzulu o pridržaju prava vlasništva u ugovorima koji se odnose na prodaju određenog predmeta u kojem je kupac nesolventna stranka može osporiti isključivo nesolventna masa, ako je tako propisano u pisanom obliku, do trenutka isporuke tog predmeta.

5. Učinci odbijanja ispunjenja ugovora na temelju odluke upravitelja u slučaju nesolventnosti, kad je to dopušteno, utvrđeni su u članku 102. stavku 3. Podrazumijeva se da je cilj prava utvrđenog u točki (c) isplata, kao tražbine u slučaju nesolventnosti, razlike između iznosa plaćanja ili najamnina predviđenih do kraja ugovora, ako je ta razlika pozitivna, ažurirane s obzirom na datum proglašenja nesolventnosti primjenom odredaba iz članka 91. stavka 2., i vrijednosti predmeta na datum odbijanja ako je druga stranka prodavatelj ili zakupodavac, ili razlike, ako je pozitivna, između te potonje vrijednosti i tog iznosa ako je navedena druga stranka kupac ili zakupnik.

Članak 105.

Prodaja bez isporuke

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 107., ako obveza prodavatelja u pogledu isporuke još nije ispunjena, ali je imovina već prenesena:

(a) upravitelj u slučaju nesolventnosti ne može odbiti ispunjenje ugovora ako je došlo do nesolventnosti dobavljača;

(b) odbijanje ispunjenja ugovora na temelju odluke upravitelja u slučaju nesolventnosti, ako je došlo do nesolventnosti kupca, ima učinke utvrđene u članku 104. stavku 5. koji se primjenjuju mutatis mutandis.

2. Odredbe prethodnog stavka isto se tako primjenjuju mutatis mutandis na ugovore kojima se prenose ostala stvarna prava korištenja.

Članak 106.

Predugovor

1. U slučaju nesolventnosti prodavatelja iz predugovora upravitelj u slučaju nesolventnosti ne može odbiti ispunjenje predugovora sa stvarnim učinkom ako je predmet već predan kupcu iz predugovora.

2. Ako upravitelj u slučaju nesolventnosti odbije ispunjenje kupoprodajnog predugovora, odredbe članka 104. stavka 5. primjenjuju se mutatis mutandis neovisno o tome odnosi li se nesolventnost na kupca ili prodavatelja iz predugovora.

Članak 107.

Operacije s određenim datumom isporuke

1. Ako se isporuka robe ili izvršenje financijskih usluga koje imaju tržišnu cijenu mora obaviti na određeni datum ili u određenom roku, a taj datum ili rok nastupe nakon proglašenja nesolventnosti, nijedna stranka ne može zahtijevati izvršenje. Kupac ili

prodavatelj ili pružatelj usluga, ovisno o slučaju, imaju pravo na isplatu razlike između prilagođene cijene i tržišne cijene robe ili financijske usluge na drugi dan nakon datuma proglašenja nesolventnosti s obzirom na ugovore s istim datumom ili rokom za ispunjenje, a ta razlika, stoga što je može zahtijevati nesolventna stranka, čini tražbinu u slučaju nesolventnosti.

2. U svakom je slučaju prodavatelj ili pružatelj usluga dužan vratiti iznose koji su već plaćeni, a takvu obvezu može kompenzirati tražbinom koja mu je dodijeljena prethodnim stavkom do visine predmetnih iznosa. Ako je prodavatelj ili pružatelj usluga nesolventna stranka, pravo povrata čini tražbinu druge stranke u slučaju nesolventnosti.

3. Za potrebe prethodnog stavka financijskim uslugama smatraju se:

(a) isporuka vrijednosnih papira, osim ako su time obuhvaćeni udjeli koji čine najmanje 10 % kapitala poduzeća, a namira predviđena ugovorom nije samo financijske prirode;

(b) isporuka plemenitih metala;

(c) plaćanja izvršena u gotovini koja su izravno ili neizravno određena tečajem strane valute, zakonskom kamatnom stopom, obračunskom jedinicom ili cijenom ostale robe ili usluga;

(d) opcije ili druga prava na prodaju ili isporuku robe iz točaka (a) i (b) ili na plaćanja iz točke (c).

4. Ako su različite transakcije povezane s financijskim uslugama uključene u okvirni ugovor koji se u slučaju neispunjenja može raskinuti samo kao cjelina, taj skup transakcija smatra se bilateralnim ugovorom za potrebe ovog članka i članka 102.

5. Operacije s određenim datumom isporuke koje nisu obuhvaćene stavkom 1. podliježu odredbama članka 104. stavka 5. mutatis mutandis.

Članak 108.

Zakup ako je zakupnik nesolventna stranka

1. Proglašenjem nesolventnosti ne obustavlja se ugovor o zakupu u kojem je zakupnik nesolventna stranka, ali upravitelj u slučaju nesolventnosti može u svakom trenutku otkazati takav ugovor slanjem obavijesti najmanje 60 dana ranije, ako obavijest s kraćim rokom nije dovoljna u skladu sa zakonom ili ugovorom.

2. Iznimka od prethodnog stavka primjenjuje se ako se zakup odnosi na mjesto boravišta nesolventne stranke, u kojem slučaju upravitelj u slučaju nesolventnosti može samo objaviti da pravo na plaćanje najma dospjelog nakon 60 dana nije izvršivo u postupku u slučaju nesolventnosti. U tom slučaju zakupodavac ima pravo prijaviti tražbinu u slučaju nesolventnosti radi nadoknade štete nastale u slučaju deložacije zbog neizvršavanja jednog ili više prethodno navedenih plaćanja s osnove zakupa do iznosa plaćanja koji odgovara jednom tromjesečju.

3. Otkazivanje ugovora na temelju odluke upravitelja u slučaju nesolventnosti predviđeno stavkom 1. zahtijeva plaćanje, kao tražbine u slučaju nesolventnosti, dospjelih iznosa koji odgovaraju razdoblju između datuma proizvodnje učinaka i isteka roka utvrđenog u ugovoru ili datuma na koji bi nesolventna stranka inače mogla otkazati ugovor umanjениh za troškove pružanja usluge od strane zakupodavca tijekom tog razdoblja te za prihode stečene alternativnom primjenom zakupljene nekretnine, pod uvjetom da se mogu pripisati prijevremenom raskidu ugovora, uz ažuriranje svih iznosa u skladu s člankom 91. stavkom 2. u odnosu na datum proizvodnje učinaka otkazivanja ugovora.

4. Zakupodavac ne može zahtijevati otkazivanje ugovora nakon proglašenja nesolventnosti zakupnika na temelju bilo kojeg od sljedećih razloga:

(a) neplaćanje zakupa ili najma koji se odnose na razdoblje prije datuma proglašenja nesolventnosti;

(b) pogoršanje financijske situacije zakupnika.

5. Ako zakupljeni predmet još nije predan zakupniku na datum proglašenja nesolventnosti tog zakupnika, upravitelj u slučaju nesolventnosti i zakupnik mogu otkazati ugovor te svaki od njih može odrediti različiti razuman rok u tu svrhu nakon kojeg pravo na otkazivanje istječe.

Članak 109.

Zakup ako je zakupodavac nesolventna stranka

1. Proglašenjem nesolventnosti ne obustavlja se izvršenje ugovora o zakupu ako je nesolventna stranka zakupodavac, a otkazivanje ugovora na inicijativu bilo koje stranke moguće je samo po isteku roka koji je u tijeku, ne dovodeći u pitanje slučajevne obvezne obnove ugovora.

2. Međutim, ako predmet nije predan zakupniku na datum proglašenja nesolventnosti, odredbe članka 108. stavka 5. primjenjuju se mutatis mutandis.

3. Prodaja tako zakupljenog predmeta u postupku u slučaju nesolventnosti ne lišava zakupodavca prava koja se priznaju građanskim pravom u takvim okolnostima.

Članak 110.

Ugovori o zastupanju i upravljanju

1. Ugovori o zastupanju, uključujući ugovore o proviziji, koji su obuhvaćeni nesolvencijskom masom prestaju važiti u trenutku proglašenja nesolventnosti glavnog obveznika, čak i ako je zastupanje dodijeljeno u interesu zastupnika ili treće strane. Zastupnik nema pravo na nadoknadu pretrpljene štete.

2. Međutim, smatra se da se ugovor o zastupanju nastavlja:

(a) ako zastupnik treba provesti radnje kako bi se izbjegla predvidljiva šteta nesolvencijskoj masi dok upravitelj u slučaju nesolventnosti ne poduzme potrebne korake;

(b) u razdoblju tijekom kojeg je zastupnik obavljao dužnosti jer nije bio svjestan, a za to nije kriv, da je proglašena nesolventnost glavnog obveznika.

3. U slučaju iz stavka 2. točke (a) naknada i nadoknada troškova zastupnika čine dug nesolvencijske mase, a u slučaju iz stavka 2. točke (b) dug u slučaju nesolventnosti.

4. Odredbe prethodnog stavka primjenjuju se mutatis mutandis na sve ostale ugovore kojima je nesolventna stranka upravljanje imovinskim pitanjima povjerila trećoj strani uz minimum autonomije, točnije ugovore o upravljanju portfeljem i imovinom.

Članak 111.

Dugoročni ugovor o uslugama

1. Ugovori kojima se zahtijeva dugoročno pružanje usluga u interesu nesolventne stranke, a koji ne prestaju važiti kad nastupe učinci odredaba iz članka 110., ne obustavljaju se u trenutku proglašenja nesolventnosti te ih bilo koja stranka može otkazati u skladu s člankom 108. stavkom 1. koji se primjenjuje mutatis mutandis.

2. Prijevremeno otkazivanje ugovora nameće samo obvezu plaćanja nadoknade za štetu nastalu kad upravitelj u slučaju nesolventnosti provede takvo otkazivanje, a u tom se slučaju nadoknada izračunava mutatis mutandis u skladu s člankom 108. stavkom 3. te za drugu stranku čini tražbinu u slučaju nesolventnosti.

Članak 112.

Punomoći

1. Osim u slučajevima iz članka 110. stavka 2. točke (a), punomoći povezane s imovinom nesolventne stranke prestaju važiti u trenutku proglašenja nesolventnosti zastupane stranke, čak i ako su dodijeljene u interesu osobe koja djeluje kao punomoćnik ili treće strane.

2. Na radnje koje osoba koja djeluje kao punomoćnik poduzme nakon prestanka važenja punomoći primjenjuju se mutatis mutandis odredbe članka 81. stavaka 6. i 7.

3. Osoba koja djeluje kao punomoćnik i nije svjesna proglašenja nesolventnosti zastupane stranke, a za to nije kriva, nije odgovorna prema trećim stranama za neučinkovitost radnje zbog opoziva ovlasti za zastupanje.

Članak 113.

Nesolventnost radnika

1. Proglašenjem nesolventnosti radnika ne obustavlja se ugovor o radu.

2. Plaćanje nadoknade za štetu koja proizlazi iz moguće povrede ugovornih obveza može se potraživati od nesolventne stranke.

Članak 114.

Pružanje usluge od strane dužnika

1. Odredbe članka 113. primjenjuju se na ugovore na temelju kojih je nesolventna stranka, kao fizička osoba, obvezna pružiti uslugu, osim ako takva usluga čini dio djelatnosti poduzeća čiji je vlasnik ta fizička osoba i po prirodi nije zamjenjiva.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe prethodnog stavka, odredbe članka 111. primjenjuju se mutatis mutandis na ugovore koji kao predmet imaju dugoročno pružanje usluge od strane dužnika. Međutim, obveza nadoknade štete postoji samo ako ugovor otkáže druga stranka.

Članak 115.

Ustup i zalog budućih tražbina

1. Ako je dužnik fizička osoba te je prije proglašenja nesolventnosti ustupio ili založio buduće tražbine koje proizlaze iz ugovora o radu ili pružanju usluga ili prava na druga buduća plaćanja kao što su naknada za nezaposlene i mirovina, učinkovitost takve radnje ograničena je na prihode koji se odnose na razdoblje prije proglašenja nesolventnosti, ostatak tekućeg mjeseca na taj datum te sljedeća 24 mjeseca.

2. Učinkovitost ustupa ili zaloga koje je dužnik izvršio prije proglašenja nesolventnosti, a koji kao predmet imaju plaćanja zakupa ili najma na temelju ugovora o zakupu koji upravitelj u slučaju nesolventnosti ne može otkazati ili raskinuti u skladu s člankom 104. stavkom 2. odnosno člankom 109. stavkom 1. ograničena je, neovisno o tome je li dužnik fizička osoba ili ne, na plaćanja koja se odnose na razdoblje prije proglašenja nesolventnosti, ostatak tekućeg mjeseca na taj datum te sljedeći mjesec.

3. Dužnik s tražbinama iz prethodnih stavaka može ih prebiti s dugovima prema nesolvencijskoj masi, ne dovodeći pritom u pitanje odredbe članka 99. stavka 1. točke (b) i članka 99. stavka 4. točaka od (b) do (d).

Članak 116.

Tekući računi

Proglašenje nesolventnosti zahtijeva raskid ugovora o tekućim računima čiji je potpisnik nesolventna stranka te zatvaranje odgovarajućih računa.

Članak 117.

Udruženja partnera

1. Udruženja partnera otkazuju se u slučaju nesolventnosti ugovorne stranke suradnika.

2. Ugovorna stranka suradnik dužna je u nesolvencijsku masu suradnika predati svoj dio, još nenamiren, gubitaka u kojima je obvezna sudjelovati, međutim zadržavajući pravo na potraživanje, kao tražbine u slučaju nesolventnosti, izvršenih plaćanja koja se ne mogu uključiti u njezino sudjelovanje u gubicima.

Članak 118.

Komplementarno udruženje poduzeća i europskih gospodarskih interesnih udruženja

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe utvrđene u ugovoru, komplementarno udruženje poduzeća i europska gospodarska interesna udruženja ne raspuštaju se kao posljedica nesolventnosti jednog člana udruženja ili više njih.

2. Član koji je proglašen nesolventnim može istupiti iz komplementarnog udruženja poduzeća.

3. Ugovorne klauzule kojima se od člana koji je proglašen nesolventnim zahtijeva nadoknada štete uzrokovane ostalim članovima udruženja ništave su.

Članak 119.

Obvezujuće odredbe

1. Bilo koji sporazum stranaka kojim se isključuje ili ograničava primjena prethodnih odredaba ovog poglavlja ništav je.

2. Posebno su ništave klauzule koje dodjeljuju stanju nesolventnosti jedne od stranaka vrijednost raskidnog uvjeta u odnosu na transakciju ili u takvom slučaju drugoj stranci dodjeljuju pravo na nadoknadu, otkazivanje ili povlačenje u skladu s uvjetima koji se razlikuju od onih utvrđenih u ovom poglavlju.

3. Odredbe prethodnih stavaka ne sprječavaju da stanje nesolventnosti čini opravdani razlog za otkazivanje ili povlačenje zbog prirode i sadržaja ugovornih plaćanja.

7 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici (izuzev parnica koje su u tijeku)?

Učinci na postupke

Proglašenje nesolventnosti sprječava da vjerovnici u slučaju nesolventnosti pokrenu bilo kakav postupak izvršenja u slučaju nesolventnosti [članak 88. stavak 1. CIRE-a].

Učinci na tražbine

Učinci nesolventnosti na tražbine koje postoje u odnosu na nesolvencijsku masu utvrđeni su u člancima od 90. do 101. CIRE-a:

Članak 90.

Ostvarivanje tražbina povezanih s nesolventnošću

Vjerovnici u slučaju nesolventnosti mogu ostvariti svoja prava samo u skladu s odredbama ovog Zakona tijekom postupka u slučaju nesolventnosti.

Članak 91.

Dugovi koji odmah dospijevaju na naplatu

1. Proglašenje nesolventnosti dovodi do toga da sve obveze nesolventne stranke koje ne podliježu suspenzivnim uvjetima odmah dospijevaju na naplatu.

2. Sve obveze čije se ispunjenje ne može zahtijevati na datum proglašenja nesolventnosti, a za koje se ne obračunava kompenzacijska kamata ili za koje se kamata obračunava po stopi nižoj od zakonske kamatne stope, smatraju se umanjenima na iznos koji bi, ako bi obračunana kamata bila dodana tom iznosu po zakonskoj stopi ili po stopi koja je jednaka razlici između zakonske stope odnosno ugovorene stope za razdoblje za koje je datum dospijeća pomaknut unaprijed, odgovarao vrijednosti predmetne obveze.

3. U slučaju obveze koja se može podijeliti odredbe prethodnog stavka primjenjuju se na svako od plaćanja koja se još ne mogu zahtijevati.

4. Pri izračunu razdoblja za koje je datum dospijeća pomaknut unaprijed smatra se da bi plaćanje nastupilo na datum na koji bi se ispunjenje obveza moglo zahtijevati ili na koji bi to vjerojatno nastupilo ako taj datum nije određen.

5. Umanjenje iznosa duga predviđeno prethodnim stavcima primjenjuje se čak i ako je gubitak koristi od roka nastupio zbog stanja nesolventnosti koje još nije zakonski proglašeno, kako je utvrđeno člankom 780. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku.

6. Subrogacija prava vjerovnika koja proizlaze iz ispunjenja obveze nesolventne stranke prema trećoj strani provodi se razmjerno iznosu plaćenom s obzirom na visinu takvog duga prema trećoj strani koji je ažuriran u skladu sa stavkom 2.

7. Odredbe prethodnog stavka primjenjuju se na pravo na pravnu zaštitu u odnosu na druge sudužnike.

Članak 92.

Planovi nagodbe

Neposredno dospijeće na plaćanje dugova u skladu s člankom 91. stavkom 1. koji su obuhvaćeni planom nagodbe u pogledu poreza ili doprinosa socijalnog osiguranja ima učinke koje odgovarajući zakoni pripisuju neispunjavanju tog plana. Iznosi čije se plaćanje može zahtijevati izračunavaju se u skladu s odredbama tih zakona.

Članak 93.

Doplatak za uzdržavanje

Pravo zahtijevanja doplatka za uzdržavanje od nesolventne stranke za razdoblje nakon proglašenja nesolventnosti može se ostvariti protiv nesolvencijske mase samo ako nijedna osoba iz članka 2009. Zakona o parničnom postupku ne može osigurati takav doplatka. U tom slučaju odgovarajući iznos određuje sudac.

Članak 94.

Tražbine koje podliježu raskidnom uvjetu

Tražbine koje podliježu raskidnom uvjetu rješavaju se u postupku u slučaju nesolventnosti kao bezuvjetne tražbine do trenutka ispunjenja uvjeta, ne dovodeći pritom u pitanje obvezu povrata izvršenih plaćanja kad se uvjet potvrdi.

Članak 95.

Solidarna odgovornost i jamci

1. Vjerovnici mogu svoje tražbine potraživati od svake od različitih nesolventijskih masa solidarno odgovornih dužnika i jamaca, iako ukupna visina iznosa primljenih od svih takvih dužnika ne smije biti veća od iznosa tražbine.

2. Prava protiv nesolventnog dužnika koja proizlaze iz mogućeg budućeg plaćanja duga koje će izvršiti solidarno odgovorni sudužnik ili jamac mogu se ostvariti samo u okviru postupka u slučaju nesolventnosti, u obliku tražbine pod suspenzivnim uvjetom, ako ga vjerovnik tog duga ne potražuje.

Članak 96.

Konverzija tražbina

1. Za potrebe sudjelovanja relevantnog vlasnika u postupku:

(a) nenovčane tražbine namiruju se na temelju procijenjene vrijednosti u eurima na datum proglašenja nesolventnosti;

(b) novčane tražbine čiji iznosi nisu utvrđeni namiruju se na temelju procijenjene vrijednosti u eurima na datum proglašenja nesolventnosti;

(c) tražbine izražene u stranim valutama ili indeksima namiruju se na temelju vrijednosti u eurima po tečaju važećem na datum proglašenja nesolventnosti u mjestu relevantnog plaćanja.

2. Nakon što su priznate, tražbine iz stavka 1. točaka (a) i (c) smatraju se trajno konvertiranima u eure.

Članak 97.

Poništenje prava prvenstva namirenja i stvarnih jamstava

1. U trenutku proglašenja nesolventnosti poništava se sljedeće:

(a) opća prava prvenstva namirenja koja su sporedna u odnosu na tražbine u slučaju nesolventnosti koje imaju država, lokalna tijela i ustanove socijalnog osiguranja, a koja su uspostavljena više od 12 mjeseci prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti;

(b) posebna prava prvenstva namirenja koja su sporedna u odnosu na tražbine u slučaju nesolventnosti koje imaju država, lokalna tijela i ustanove socijalnog osiguranja, a koja su dospjela više od 12 mjeseci prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti;

(c) pravne hipoteke čiji je upis zatražen unutar dva mjeseca prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti, a koje su sporedne u odnosu na tražbine u slučaju nesolventnosti koje imaju država, lokalna tijela i ustanove socijalnog osiguranja;

(d) ako nisu neovisna o upisu, stvarna jamstva na nekretninama i pokretninama koja podliježu upisu i čine dio nesolventijske mase, a koja su sporedna u odnosu na tražbine u slučaju nesolventnosti te koja su već uspostavljena, ali nisu još upisana i ne podliježu obvezi podnošenja zahtjeva za upis;

(e) stvarna jamstva na imovini koja čini dio nesolventijske mase, a koja su sporedna u odnosu na tražbine koje se smatraju tražbinama nižih isplatnih redova.

2. Nakon proglašenja nesolventnosti upis pravnih hipoteka kojima se jamči za tražbine u slučaju nesolventnosti nije dozvoljen, uključujući nakon okončanja postupka, osim ako je odgovarajući zahtjev podnesen prije prethodno navedenog proglašenja ili, kad je riječ o hipotekama iz stavka 1. točke (c), dva mjeseca prije tog datuma.

Članak 98.

Davanje prava prvenstva vjerovniku na zahtjev

1. Na zahtjev osobe čija je nesolventnost proglašena tražbine vjerovnika koje nisu razvrstane u niže isplatne redove bit će osigurane općim pravom prvenstva namirenja, posljednjeg stupnja, iz svih pokretnina koje čine dio nesolventijske mase u odnosu na četvrtinu predmetnog iznosa, što odgovara najvećem iznosu od 500 jedinica valute.

2. Ako je postupku koji je pokrenuo vjerovnik naštetilo proglašenje nesolventnosti dužnika u postupku pokrenutom na kasniji datum, pravo iz prethodnog stavka dodjeljuje se podnositelju zahtjeva u starijem postupku. U slučaju predviđenom člankom 264. stavkom 3. točkom (b), za opće pravo prvenstva namirenja iz pokretnina bračnog druga koji podnosi zahtjev te polovine zajedničke imovine odgovoran je podnositelj zahtjeva u početnom postupku, neovisno o obustavi njegovih učinaka.

Članak 99.

Kompenzacije

1. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Zakona, nakon proglašenja nesolventnosti podnositelji zahtjeva za proglašenje nesolventnosti mogu svoje tražbine prebiti s dugovima prema nesolventnoj masi ako je ispunjen najmanje jedan od sljedećih zahtjeva:

(a) pravni preduvjeti za kompenzaciju ispunjeni su prije datuma proglašenja nesolventnosti;

(b) tražbina iz nesolventne mase ispunila je zahtjeve iz članka 847. Zakona o parničnom postupku prije protutražbine iz nesolventne mase.

2. Za potrebe prethodnih točaka (a) i (b) ne primjenjuje se sljedeće:

(a) gubitak pogodnosti u pogledu roka iz članka 780. stavka 1. Zakona o parničnom postupku;

(b) prijevremeno dospijee i konverzija u gotovinu koje proizlaze iz odredaba članka 91. stavka 1. i članka 96.

3. Činjenica da obveze kao svoj predmet imaju različite valute ili obračunske jedinice ne utječe na kompenzacije ako je njihova recipročna konverzija besplatna u mjestu plaćanja protutražbine te se konverzija provede po tečaju važećem na datum na koji kompenzacija proizvodi učinke.

4. Kompenzacije nisu dozvoljene:

(a) ako je dug prema nesolventnoj masi nastao nakon datuma proglašenja nesolventnosti, točnije kao posljedica poništenja radnji u korist nesolventne mase;

(b) ako je vjerovnik u slučaju nesolventnosti tražbinu stekao od druge osobe nakon datuma proglašenja nesolventnosti;

(c) za dugove nesolventne stranke za koju nesolventna masa nije odgovorna;

(d) između dugova prema nesolventnoj masi i tražbina nižih isplatnih redova u slučaju nesolventnosti.

Članak 100.

Obustava rokova zastare i preskripcije

Presuda o proglašenju nesolventnosti dovodi do obustave svih rokova zastare i preskripcije koje dužnik može osporiti tijekom postupka.

Članak 101.

Sustavi likvidacije

Pravila iz ovog poglavlja primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odredbe članka 283. i dalje Zakona o vrijednosnim papirima.

8 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na nastavak parnica koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Učinci postupka u slučaju nesolventnosti na postupke koji su u tijeku utvrđeni su u člancima od 85. do 89. CIRE-a:

Članak 85.

Učinci na postupke koji su u tijeku

1. Nakon proglašenja nesolventnosti svi postupci u kojima se razmatraju pitanja povezana s imovinom nesolventne mase, a koji su pokrenuti protiv dužnika ili čak protiv trećih strana, ali čiji ishod može utjecati na vrijednost nesolventne mase, te svi postupci koje je pokrenuo dužnik koji se odnose isključivo na imovinu prilažu se u spis postupka u slučaju nesolventnosti pod uvjetom da je takvo prilaganje zatražio upravitelj u slučaju nesolventnosti i kad je to primjereno za potrebe postupka.

2. Sudac od suda ili nadležnog tijela zahtijeva slanje, za potrebe prilaganja u spis predmeta u slučaju nesolventnosti, svih predmeta u kojima je izvršena bilo koja radnja zapljene ili zadržavanja robe povezana s nesolventnom masom.

3. Upravitelj u slučaju nesolventnosti zamjenjuje nesolventnu stranku u svim predmetima iz prethodnog stavka, neovisno o prilaganju u spis postupka u slučaju nesolventnosti ili pristanku druge stranke.

Članak 86.

Prilaganje postupaka u slučaju nesolventnosti u spis

1. Na zahtjev upravitelja u slučaju nesolventnosti u spis predmeta u slučaju nesolventnosti prilažu se predmeti u kojima je proglašena nesolventnost osoba koje su zakonski odgovorne za dugove nesolventne stranke ili, u slučaju fizičke osobe u braku, bračnog druga, ako režim bračne stečevine ne uključuje razdvajanje nesolvencijske mase.
2. Ako je dužnik trgovačko društvo, isti se učinci primjenjuju na predmete u kojima je proglašena nesolventnost poduzeća s kojima je, u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima, to trgovačkog društvo u nadzornom ili grupnom odnosu.
3. Prilaganje u spis predviđeno stavkom 2. može automatski odrediti sudac u predmetu kojemu su priloženi dokumenti ili to mogu zatražiti svi dužnici koji su proglašeni nesolventnima u predmetima koji se prilažu.
4. Ako su u tijeku postupci pred sudovima različitih nadležnosti zbog predmeta postupka, prilaganje se može odrediti samo ako ga je upravitelj u slučaju nesolventnosti zatražio u postupku pokrenutom pred sudom specijalizirane nadležnosti ili ako o nesolventnosti odlučuje sudac uključen u isti predmet.

Članak 87.

Arbitražni sporazumi

1. Učinci arbitražnih sporazuma povezanih sa sporovima u koje je uključena nesolventna stranka, a čiji ishod može utjecati na vrijednost nesolvencijske mase, obustavljaju se ne dovodeći pritom u pitanje odredbe primjenjivih međunarodnih ugovora.
2. Predmeti koji su u tijeku na datum proglašenja nesolventnosti nastavljaju se ne dovodeći pritom u pitanje, ako je primjenjivo, odredbe članka 85. stavka 3. i članka 128. stavka 5.

Članak 88.

Postupci izvršenja

1. Proglašenje nesolventnosti dovodi do obustave svih postupaka ili mjera izvršenja koje su pokrenuli vjerovnici u slučaju nesolventnosti, a koji utječu na imovinu nesolvencijske mase, te sprječava pokretanje ili vođenje bilo kojeg postupka izvršenja koji pokrenu vjerovnici u slučaju nesolventnosti. Međutim, ako se te radnje odnose na postupak protiv drugih stranaka, izvršenje protiv tih stranaka nastavlja se.
2. Ako se postupak izvršenja vodi protiv drugih stranaka i nema potrebe za prilaganjem u spis postupka u skladu s člankom 85. stavkom 2., za potrebe prilaganja šalje se samo prijepis predmeta povezanih s nesolventnom strankom.
3. Postupci izvršenja koji su obustavljeni u skladu sa stavkom 1. prekidaju se u odnosu na nesolventnu stranku odmah nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkama (a) i (d), osim za potrebe ostvarivanja zakonskog prava na poništenje.
4. Upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran je za obavješćivanje, u pisanom obliku i po mogućnosti elektroničkim putem, službenika za izvršenje imenovanih u postupcima izvršenja na koje utječe proglašenje nesolventnosti s kojima je taj upravitelj u slučaju nesolventnosti upoznat, ili za obavješćivanje suda, ako je postupak izvršenja pokrenuo sudski službenik, o nastanku činjenica opisanih u prethodnom stavku.

Članak 89.

Postupci koji se odnose na dugove nesolvencijske mase

1. U razdoblju od tri mjeseca nakon datuma proglašenja nesolventnosti nije dopušteno predlaganje postupka izvršenja radi podmirjenja dugova nesolvencijske mase.
2. Postupci, uključujući postupke izvršenja, koji se odnose na dugove nesolvencijske mase nastavljaju se kroz postupak u slučaju nesolventnosti, uz iznimku izvršenja u pogledu poreznih dugova.

9 Koje su glavne značajke sudjelovanja vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti?

Tijela koja sudjeluju u postupku u slučaju nesolventnosti jesu upravitelj u slučaju nesolventnosti, odbor vjerovnika i skupština vjerovnika. Odbor vjerovnika i skupština vjerovnika uključuju sudjelovanje vjerovnika u skladu s odredbama članaka od 66. do 80. CIRE-a:

Članak 66.

Imenovanje odbora vjerovnika koje provodi sudac

1. Prije održavanja skupštine vjerovnika, odnosno pri donošenju presude o proglašenju nesolventnosti, sudac imenuje odbor vjerovnika koji se sastoji od tri ili pet članova i dva zamjenika. Odborom po mogućnosti predsjedava najveći vjerovnik poduzeća, a odabirom ostalih članova osigurava se odgovarajuća zastupljenost različitih kategorija vjerovnika, uz iznimku vjerovnika nižih isplatnih redova.
2. Sudac može odlučiti ne provesti imenovanje iz prethodnog stavka ako to smatra opravdanim zbog male veličine nesolventne mase, jednostavnosti likvidacije ili ograničenog broja vjerovnika u slučaju nesolventnosti.
3. Za potrebe stavka 1. jedan od članova odbora zastupa radnike s tražbinama protiv poduzeća, a odabir tog člana mora biti u skladu s odabirom samih radnika ili, ako postoji, odbora radnika.
4. Članovi odbora vjerovnika mogu biti fizičke ili pravne osobe. Ako je odabrana pravna osoba, ta je pravna osoba dužna imenovati svojeg predstavnika putem punomoći ili isprave koju je potpisala osoba čiji potpis obvezuje poduzeće.
5. Država i ustanove socijalnog osiguranja mogu predsjedati odborom vjerovnika samo ako spis predmeta sadržava službeni nalog koji je izdao član Vlade koji ima nadzor nad predmetnim subjektima, a kojim se odobrava obavljanje te funkcije i određuje predstavnik.

Članak 67.

Intervencija skupštine vjerovnika

1. Skupština vjerovnika može raspustiti odbor vjerovnika, zamijeniti bilo kojeg člana ili zamjenika odbora koje je imenovao sudac, izabrati dva dodatna člana te, ako sudac nije uspostavio odbor, na vlastitu inicijativu uspostaviti odbor koji se sastoji od tri, pet ili sedam članova i dva zamjenika, imenovati predsjednika i u bilo kojem trenutku promijeniti sastav tog odbora neovisno o postojanju opravdanih razloga.
2. Članovi odbora vjerovnika izabrani na skupštini ne moraju biti vjerovnici, a pri njihovu odabiru i imenovanju predsjednika skupština nije obvezna poštovati kriterije predviđene člankom 66. stavkom 1., nego samo kriterij iz članka 66. stavka 3.
3. Odluke skupštine vjerovnika iz stavka 1. donose se većinom iz članka 53. stavka 1., osim ako se radi o razrješenju člana iz opravdanih razloga.

Članak 68.

Dužnosti i ovlasti odbora vjerovnika

1. Uz ostale zadatke koji su mu posebno povjereni, odbor je odgovoran za nadzor upravitelja u slučaju nesolventnosti i suradnju s njim.
2. Pri obavljanju svojih dužnosti odbor može slobodno ispitati stavke računa dužnika te od upravitelja u slučaju nesolventnosti zatražiti dostavu informacija koje smatra potrebnima.

Članak 69.

Odluke odbora vjerovnika

1. Odbor vjerovnika sastaje se kad ga sazove njegov predsjednik ili druga dva člana.
2. Odbor ne može donositi odluke ako nije prisutna većina njegovih članova. Odluke se donose većinom glasova prisutnih članova, a u slučaju jednakog broja glasova odlučujući glas ima predsjednik.
3. Glasovanje pisanim putem dopušteno je pri donošenju odluka ako su na to prethodno pristali svi članovi.
4. Odluke odbora vjerovnika sugu priopćava predsjednik.
5. Protiv odluka odbora vjerovnika ne može se podnijeti žalba sudu.

Članak 70.

Odgovornost članova odbora

Članovi odbora odgovaraju vjerovnicima u slučaju nesolventnosti za štetu koja proizlazi iz neizvršavanja njihovih dužnosti, pri čemu se primjenjuju odredbe članka 59. stavka 4.

Članak 71.

Nadoknada troškova

Članovi odbora vjerovnika ne primaju naknadu i imaju pravo samo na nadoknadu troškova koji su nužno potrebni za obavljanje njihovih dužnosti.

Članak 72.

Sudjelovanje na skupštini vjerovnika

1. Svi podnositelji zahtjeva za proglašenje nesolventnosti imaju pravo sudjelovanja na skupštini vjerovnika, kao i imatelji prava iz članka 95. stavka 2. koja se, u skladu s tom odredbom, ne mogu ostvariti u postupku.
2. Odredbe stavaka 1. i 4. sljedećeg članka primjenjuju se mutatis mutandis na pravo sudjelovanja na skupštini imatelja tražbina nižih isplatnih redova.
3. Vjerovnike može zastupati predstavnik s posebnim ovlastima u tom pogledu.
4. Ako je to potrebno za neometano odvijanje poslovanja, sudac može sudjelovanje na skupštini ograničiti na imatelje tražbina čije tražbine dosežu određeni iznos, koji ne može biti viši od 10 000 EUR. Vjerovnike na koje to utječe može zastupati drugi vjerovnik čija je tražbina najmanje jednaka utvrđenom iznosu ili se takvi vjerovnici mogu grupirati kako bi dosegli zahtijevani iznos te sudjelovati preko zajedničkog predstavnika.
5. Upravitelj u slučaju nesolventnosti, članovi odbora vjerovnika, dužnik i direktori dužnika imaju pravo i obvezu sudjelovati na skupštini.
6. Na skupštini mogu sudjelovati i do tri predstavnika odbora radnika ili, ako takav odbor ne postoji, do tri predstavnika radnika koje oni imenuju. Osim toga, na skupštini može sudjelovati i ured javnog tužitelja.

Članak 73.

Glasačka prava

1. Tražbinama se dodjeljuje jedan glas za svaki euro ili njegov dio ako su takve tražbine već priznate konačnom odlukom donesenom u priloženom predmetu kojom se utvrđuju i razvrstavaju tražbine ili u kasnijoj mjeri za utvrđivanje, ili ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) vjerovnik je već prijavio tražbinu u postupku ili se, ako rok za prijavu tražbina utvrđen u presudi nije istekao, takve tražbine prijavljuju na samoj skupštini isključivo radi sudjelovanja na toj skupštini;

(b) upravitelj u slučaju nesolventnosti ili vjerovnik s glasačkim pravima nije osporio tražbine na skupštini.

2. Broj glasova koji se dodjeljuje tražbini pod suspenzivnim uvjetom uvijek određuje sudac, uzimajući u obzir vjerojatnost ispunjenja tog uvjeta.
3. Tražbinama nižih isplatnih redova ne dodjeljuju se glasačka prava, osim kad se odluka skupštine vjerovnika odnosi na odobrenje nesolvencijskog plana.
4. Na zahtjev zainteresirane strane sudac može dodijeliti glasove osporenim tražbinama, pri čemu određuje odgovarajući iznos procjenom svih relevantnih pitanja, uključujući vjerojatnost iznosa i vrstu tražbine nižeg isplatnog reda te, kad je riječ o tražbinama koje podliježu suspenzivnom uvjetu, vjerojatnost ispunjenja tog uvjeta.
5. Protiv odluke suca iz prethodnog stavka nije dopuštena žalba.
6. Odluke donesene na skupštini ni u kojim se okolnostima ne mogu smatrati nevažećima kao posljedica naknadne potvrde da su vjerovnici zapravo imali pravo na broj glasova različit od onog koji im je dodijeljen.
7. Ne dovodeći u pitanje druga pitanja utvrđena u prethodnim stavcima, tražbinama sa stvarnim jamstvima za koje dužnik nije osobno odgovoran dodjeljuje se jedan glas za svaki euro predmetnog iznosa ili, ako je manja, vrijednosti dane kao jamstvo.

Članak 74.

Predsjedništvo

Skupštinom vjerovnika predsjedava sudac.

Članak 75.

Sazivanje skupštine vjerovnika

1. Skupštinu vjerovnika saziva sudac na vlastitu inicijativu ili na zahtjev upravitelja u slučaju nesolventnosti, odbora vjerovnika ili vjerovnika ili skupine vjerovnika čije tražbine, prema procjeni suca, čine najmanje jednu petinu ukupnih tražbina koje nisu razvrstane u niže isplatne redove.

2. O datumu, vremenu i mjestu održavanja skupštine vjerovnika te njezinu dnevnom redu odmah se obavješćuju zainteresirane strane najmanje 10 dana prije održavanja skupštine putem obavijesti objavljene na internetskim stranicama Citius i obavijesti istaknutih na vratima dužnikova registriranog sjedišta ili boravišta te dužnikovih objekata.

3. O datumu, vremenu i mjestu održavanja skupštine obavješćuju se i pet najvećih vjerovnika, dužnik, direktori dužnika i odbor radnika slanjem objava preporučenom poštom u istom roku kao u slučaju prethodne obavijesti.

4. U obavijestima i objavama iz prethodnih stavaka isto se tako navodi:

(a) identifikacijska oznaka postupka;

(b) naziv odnosno ime dužnika te adresa njegovog registriranog sjedišta ili boravišta, ako je poznata;

(c) obavijest imateljima tražbina koji još nisu prijavili svoje tražbine o potrebi da to učine i, ako rok za prijavu tražbina utvrđen u presudi nije istekao, u kojoj ih se obavješćuje da se tražbine za jednostavno sudjelovanje na skupštini mogu podnijeti na samoj skupštini ako prethodno navedeni rok nije istekao na datum održavanja skupštine;

(d) moguća ograničenja sudjelovanja iz članka 72. stavka 4., uz informacije o mogućnosti grupiranja ili zastupanja.

Članak 76.

Obustava rada skupštine

Sudac može odlučiti privremeno obustaviti rad skupštine donošenjem odluke u kojoj se navodi da taj rad treba ponovo početi u sljedećih 15 radnih dana.

Članak 77.

Većina

Osim u slučajevima kad je ovim Zakonom propisana veća većina ili su utvrđeni drugi zahtjevi, odluke na skupštini vjerovnika donose se većinom danih glasova. Suzdržani se glasovi ne smatraju glasovima neovisno o broju prisutnih ili zastupljenih vjerovnika ili postotku tražbina koje imaju.

Članak 78.

Podnošenje pritužbe sucu i žalba

1. Upravitelj u slučaju nesolventnosti ili svaki vjerovnik s glasačkim pravima može, usmeno ili u pisanom obliku, podnijeti pritužbu sucu da su odluke skupštine suprotne zajedničkom interesu vjerovnika, pod uvjetom da se pritužba podnese na samoj skupštini.

2. Protiv odluke kojom se prihvaća pritužba žalbu može podnijeti svaki vjerovnik koji je glasovao za stranu koja je dobila više glasova; protiv odluke kojom se pritužba odbacuje žalbu može podnijeti samo podnositelj pritužbe.

Članak 79.

Informiranje

Na zahtjev skupštine upravitelj u slučaju nesolventnosti skupštini dostavlja informacije o svim pitanjima u okviru njegovih dužnosti.

Članak 80.

Ovlasti skupštine vjerovnika

Skupština može opozvati sve odluke donesene na skupštini vjerovnika, a povoljnom odlukom skupštine odobravaju se samo radnje čije izvršavanje zahtijeva odobrenje skupštine vjerovnika u skladu s ovim Zakonom.

10 Na koji način upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu koja čini dio nesolvencijske mase ili raspolagati njome?

Upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu nesolvencijske mase ili raspolagati njome u skladu s odredbama članka 149., 150., 157. i 158. CIRE-a:

Članak 149.

Zapljenjena imovine

1. Nakon donošenja presude o proglašenju nesolventnosti zapljenuju se računovodstvena dokumentacija i sva imovina koja čini nesolventijsku masu, čak i u sljedećim slučajevima:

(a) ako podliježe nalogu za blokadu, založena je ili zaplijenjena ili oduzeta na bilo koji način u bilo kojem postupku, osim one imovine koja je zaplijenjena kao rezultat prekršaja, bez obzira na to je li riječ o kaznenom djelu ili upravnom prekršaju;

(b) ako je dodijeljena vjerovnicima u skladu s člankom 831. i dalje Zakona o parničnom postupku.

2. U slučaju da je imovina već prodana, zapljenuju se prihodi od prodaje ako ti prihodi nisu već isplaćeni vjerovnicima ili podijeljeni među njima.

Članak 150.

Predaja zaplijenjene imovine

1. Ovlast za zapljenu imovine proizlazi iz proglašenja nesolventnosti, a upravitelj u slučaju nesolventnosti mora, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 756. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku, osigurati da mu se imovina odmah preda kako bi ostala pod njegovom odgovornošću. Takva skrb uređena je općim pravilima, posebno onima koja se odnose na pravno skrbništvo nad založenom imovinom.

2. Zapljenu provodi upravitelj u slučaju nesolventnosti, a pomaže mu odbor vjerovnika ili predstavnik tog odbora, ako postoji, te se zapljena provodi, prema potrebi, u prisutnosti vjerovnika koji je podnio zahtjev za proglašenje nesolventnosti i nesolventne stranke.

3. Ako upravitelju u slučaju nesolventnosti nije praktično zaplijeniti imovinu osobno jer se roba nalazi u okrugu koji nije okrug u kojem je nastupio slučaj nesolventnosti, takvu zapljenu provodi sudski upravitelj, a imovina se povjerava posebnom skrbniku, ali na nalog upravitelja u slučaju nesolventnosti.

4. Zapljena se provodi oduzimanjem imovine ili izravnom predajom s pomoću popisa stavki u skladu sa sljedećim pravilima:

(a) ako je imovina već povjerena sudskom skrbniku, i dalje ostaje kod njega, ali može biti stavljena na raspolaganje isključivo na nalog upravitelja u slučaju nesolventnosti;

(b) ako se suoči s poteškoćama pri skrbi o imovini ili ima sumnje u pogledu toga koja je imovina zaplijenjena, upravitelj u slučaju nesolventnosti može od sudskog službenika zatražiti da ode na mjesto na kojem se drži imovina te se, nakon što su poteškoće uklonjene ili sumnje razjašnjene, imovina predaje tom službeniku;

(c) ako se zapljena osporava ili se pruža otpor pri zapljenu, upravitelj u slučaju nesolventnosti može zatražiti pomoć policijskih službenika te naložiti nasilno otvaranje vrata ili sefa, a o tome se sastavlja službena obavijest;

(d) pljenidba se sastoji od opisa, procjene i oduzimanja imovine;

(e) kad se imovina zapljenuje ili predaje s pomoću popisa stavki, upravitelj u slučaju nesolventnosti ili njegov pomoćnik sastavljaju dokument u kojem se imovina opisuje i numerira kao na popisu te se navodi, kad god je to prikladno, vrijednost pripisana imovini, je li imovina predana upravitelju u slučaju nesolventnosti ili posebnom skrbniku te sva druga pitanja relevantna za postupak;

(f) dokument potpisuje osoba koja svjedoči postupku te vlasnik ili imatelj imovine koja se zapljenuje ili, ako potonji ne može ili ne želi potpisati, dva raspoloživa svjedoka.

5. U slučaju deložacije nesolventne stranke iz njezina uobičajenog boravišta primjenjuju se odredbe članka 862. Zakona o parničnom postupku.

6. Svi iznosi koje upravitelj u slučaju nesolventnosti primi u gotovini, osim onih iznosa koji su izričito nužni za pokrivanje tekućih administrativnih troškova, moraju se bez odlaganja položiti kod kreditne institucije koju odabere upravitelj u slučaju nesolventnosti.

Članak 157.

Prijevremeno zatvaranje

Upravitelj u slučaju nesolventnosti može zatvoriti sve objekte dužnika, samo jedan objekt ili neke od njih prije održavanja skupštine za ocjenu izvješća:

(a) kad ima pozitivno mišljenje odbora vjerovnika, ako takav odbor postoji;

(b) pod uvjetom da se, ako ne postoji odbor vjerovnika, dužnik ne protivi ili ako, unatoč protivljenju dužnika, sudac odobri zatvaranje jer bi odlaganje takve mjere do datuma održavanja prethodno navedene skupštine dovelo do znatnog smanjenja nesolventne mase.

Članak 158.

Početak prodaje imovine

1. Nakon što presuda o proglašenju nesolventnosti postane pravomoćna te se održi skupština za ocjenu izvješća, upravitelj u slučaju nesolventnosti bez odlaganja prodaje svu zaplijenjenu imovinu nesolventne mase, neovisno o obvezama, pod uvjetom da se odluke vjerovnika donesene na prethodno navedenoj skupštini ne protive takvoj prodaji.

2. Međutim, upravitelj u slučaju nesolventnosti provest će prijevremenu prodaju imovine nesolventne mase koja se ne može očuvati jer se može pokvariti ili izgubiti vrijednost.

3. Ako odluči provesti prijevremenu prodaju imovine iz prethodnog stavka, upravitelj u slučaju nesolventnosti o toj činjenici obavješćuje dužnika, odbor vjerovnika, ako takav odbor postoji, i suca najmanje dva dana prije prodaje te objavljuje odluku na internetskim stranicama Citius.

4. Sudac na vlastitu inicijativu ili na zahtjev dužnika, odbora vjerovnika ili bilo kojeg vjerovnika u slučaju nesolventnosti ili vjerovnika nesolventne mase može zaustaviti prijevremenu prodaju imovine iz stavka 2. O toj se odluci odmah obavješćuje upravitelj u slučaju nesolventnosti, dužnik, odbor vjerovnika i vjerovnik koji je podnio zahtjev. Žalba nije dopuštena.

5. U zahtjevu iz prethodnog stavka zainteresirana strana mora navesti obrazložene razloge za sprječavanje prodaje imovine te predložiti, kad god je to moguće, izvedivu alternativu za operaciju koju planira upravitelj u slučaju nesolventnosti.

11 Koje tražbine treba prijaviti u odnosu na dužnikovu nesolventnu masu i kako se postupa s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Kategorije tražbina u slučaju nesolventnosti te postupanje s tražbinama prijavljenima nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti, uključujući dugove nesolventne mase, u osnovi su propisani člancima od 47. do 51. CIRE-a:

Članak 47.

Pojam vjerovnika u slučaju nesolventnosti i kategorije tražbina u slučaju nesolventnosti

1. Nakon proglašenja nesolventnosti svi nositelji tražbina koje se odnose na imovinu nesolventne stranke ili su zajamčene imovinom koja čini dio nesolventne mase, a koje su zasnovane prije datuma proglašenja, smatraju se vjerovnicima u slučaju nesolventnosti, neovisno o njihovom državljanstvu ili prebivalištu.

2. Tražbine iz prethodnog stavka, kao i istovrijedne tražbine te odgovarajući dugovi, u ovom se Zakonu nazivaju tražbine u slučaju nesolventnosti odnosno dugovi u slučaju nesolventnosti.

3. Tražbine za koje se pokaže da su stečene tijekom postupka istovrijedne su tražbinama u slučaju nesolventnosti na datum proglašenja nesolventnosti.

4. U smislu ovog Zakona, tražbine u slučaju nesolventnosti sljedeće su:

(a) „zajamčene” i „povlaštene” tražbine koje su osigurane stvarnim jamstvima, uključujući posebna prava prvenstva namirenja, odnosno općim pravima prvenstva namirenja iz imovine koja čini dio nesolventne mase, do iznosa koji odgovara vrijednosti imovine osigurane jamstvom ili općim pravima prvenstva, uzimajući u obzir moguće prevladavajuće terete;

(b) tražbine „nižih isplatnih redova”, kako su navedene u sljedećem članku, osim ako su osigurane općim ili posebnim pravima prvenstva namirenja ili pravnim hipotekama koji ne istječu zbog proglašenja nesolventnosti;

(c) „obične” tražbine koje uključuju sve ostale tražbine.

Članak 48.

Tražbine nižih isplatnih redova

Za sljedeće se tražbine smatra da su nižeg isplatnog reda te na isplatu dolaze nakon ostalih tražbina u slučaju nesolventnosti:

(a) tražbine osoba u posebnom odnosu s dužnikom, pod uvjetom da je poseban odnos već postojao kad je tražbina stečena, te tražbine osoba na koje su tražbine prenesene u razdoblju od dvije godine prije pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti;

(b) kamate na tražbine koje nisu razvrstane u niže isplatne redove nastale nakon proglašenja nesolventnosti, osim tražbina osiguranih stvarnim jamstvom ili općim pravima prvenstva namirenja, do vrijednosti odgovarajuće imovine;

(c) tražbine za koje su niži isplatni red dogovorile stranke;

(d) tražbine koje kao predmet imaju plaćanja dužnika bez naknade;

(e) tražbine u slučaju nesolventnosti koje se, zbog poništenja radnji u korist nesolventne mase, obračunavaju u korist treće strane kao rezultat loše vjere;

(f) kamate na tražbine nižih isplatnih redova nastale nakon proglašenja nesolventnosti;

(g) tražbine koje se odnose na zajmove dioničara.

Članak 49.

Osobe u posebnom odnosu s dužnikom

1. Za sljedeće se osobe smatra da su u posebnom odnosu s dužnikom koji je fizička osoba:

(a) braćni drug i osobe razvedene od dužnika u razdoblju od dvije godine prije pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti;

(b) srodnici u uzlaznoj ili silaznoj liniji te braća i sestre dužnika ili bilo kojih osoba iz prethodnog stavka;

(c) braćni drugovi srodnika u uzlaznoj ili silaznoj liniji te braće i sestara dužnika;

(d) osobe koje su živjele s dužnikom u zajedničkom kućanstvu u razdoblju od dvije godine prije početka postupka u slučaju nesolventnosti.

2. Za sljedeće se osobe smatra da su u posebnom odnosu s dužnikom koji je pravna osoba:

(a) partneri, suradnici ili članovi koji su zakonski odgovorni za dugove te osobe koje su imale taj status u razdoblju od dvije godine prije početka postupka u slučaju nesolventnosti;

(b) subjekti koji su, ako je primjenjivo, bili u nadzornom ili grupnom odnosu s poduzećem u skladu s člankom 21. Zakona o vrijednosnim papirima u razdoblju od dvije godine prije početka postupka u slučaju nesolventnosti;

(c) zakonski ili de facto direktori dužnika te one osobe koje su bile zakonski ili de facto direktori u razdoblju od dvije godine prije početka postupka u slučaju nesolventnosti;

(d) subjekti povezani s bilo kojom osobom iz prethodnih točaka u bilo kojem obliku iz stavka 1.

3. U slučajevima kad se nesolventnost odnosi samo na jednu zasebnu imovinu, osobe za koje se smatra da su u posebnom odnosu jesu predmetni vlasnici i direktori te osobe povezane s tim osobama u bilo kojem obliku utvrđenom u prethodnim točkama ili, ako je riječ o ležećoj ostavini, osobe povezane s osobom čijom se nesolventnom masom upravlja u bilo kojem obliku iz stavka 1. na datum početka upravljanja u slučaju nesolventnosti ili u prethodne dvije godine.

Članak 50.

Tražbine koje podliježu suspenzivnom uvjetu

1. U smislu ovog Zakona tražbine koje podliježu suspenzivnom uvjetu odnosno tražbine koje podliježu raskidnom uvjetu one su tražbine čije uspostavljanje ili nastavak postojanja podliježe nastupanju nekog budućeg, nesigurnog događaja ili na drugi način izvršiv u skladu sa zakonom, sudskom odlukom ili pravnim poslom.

2. Tražbine koje podliježu suspenzivnom uvjetu sljedeće su:

(a) tražbine koje proizlaze iz odbijanja izvršenja ili prijevremenog raskida bilateralnih ugovora koji su u tijeku na datum proglašenja nesolventnosti na temelju odluke upravitelja u slučaju nesolventnosti ili one koje proizlaze iz poništenja radnji u korist nesolventne mase, a takav raskid, odbijanje ili poništenje nije nastupilo;

(b) tražbine koje se ne mogu ostvariti protiv nesolventne stranke bez prethodne prisilne naplate iz imovine druge stranke, a takva prisilna naplata nije nastupila;

(c) tražbine koje se odnose na nesolventnost za koju nesolventna stranka nije osobno odgovorna, a dug se ne može potraživati.

Članak 51.

Dugovi nesolventijske mase

1. Osim ako je izričito drukčije predviđeno zakonom, uz ostale dugove koji su utvrđeni kao takvi ovim Zakonom, dugovi nesolventijske mase obuhvaćaju sljedeće:

- (a) troškove postupka u slučaju nesolventnosti;
- (b) naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti te nadoknadu njegovih troškova i troškova odbora vjerovnika;
- (c) dugove koji proizlaze iz upravljanja, likvidacije i raspodjele nesolventijske mase;
- (d) dugove koji proizlaze iz radnji koje upravitelj u slučaju nesolventnosti poduzima pri obavljanju svojih dužnosti;
- (e) svaki dug koji proizlazi iz bilateralnog ugovora čije ispunjenje upravitelj u slučaju nesolventnosti ne može odbiti, osim ako se odnosi na razdoblje prije proglašenja nesolventnosti;
- (f) svaki dug koji proizlazi iz bilateralnog ugovora čije ispunjenje upravitelj u slučaju nesolventnosti ne može odbiti, osim ako odgovara naknadi koju je druga stranka već pružila prije proglašenja nesolventnosti ili se odnosi na razdoblje prije proglašenja nesolventnosti;
- (g) svaki dug koji proizlazi iz ugovora čiji je predmet dugotrajno plaćanje koje odgovara naknadi koju je druga stranka već pružila, a čije ispunjenje mora zahtijevati privremeni sudski upravitelj;
- (h) dugove koji proizlaze iz radnji koje privremeni sudski upravitelj poduzima pri obavljanju svojih dužnosti;
- (i) dugove koji se temelje na stjecanju bez osnove u odnosu na nesolventijsku masu;
- (j) obvezu plaćanja uzdržavanja koje se odnosi na razdoblje prije datuma proglašenja nesolventnosti u skladu s odredbama članka 93.

2. Tražbine koje odgovaraju dugovima nesolventijske mase te imatelji takvih tražbina u ovom se Zakonu nazivaju dugovi nesolventijske mase odnosno vjerovnici nesolventijske mase.

12 Kojim su pravilima uređeni prijavljivanje, provjera i priznavanje tražbina?

Pravila koja se odnose na prijavljivanje, provjeru i priznavanje tražbina utvrđena su u člancima od 128. do 140. CIRE-a:

Članak 128.

Prijava tražbina

1. Od vjerovnika u slučaju nesolventnosti, uključujući ured javnog tužitelja u obrani interesa subjekata koje zastupa, zahtijeva se da u roku utvrđenom za to u presudi o proglašenju nesolventnosti dostave zahtjev za utvrđivanje tražbina kojem je priložena sva raspoloživa popratna dokumentacija u kojoj se navodi:

- (a) podrijetlo, datum dospijeca, iznos kapitala i kamata;
- (b) uvjeti kojima podliježu, suspenzivni i raskidni;
- (c) vrsta tražbina, bilo da su obične, nižih isplatnih redova, povlaštene ili zajamčene te, u potonjem slučaju, imovinu ili prava koja su predmet jamstva i relevantne informacije o upisu jamstva, ako je primjenjivo;
- (d) postojanje bilo kakvih osobnih jamstava, uz navođenje identiteta jamaca;
- (e) primjenjiva stopa zatezne kamate.

2. Zahtjev se naslovljuje na upravitelja u slučaju nesolventnosti te šalje elektroničkim prijenosom podataka u skladu s odredbama članka 17. stavka 2. relevantne Provedbene odluke ministra.

3. Ako vjerovnici u slučaju nesolventnosti nisu sponzorirani, zahtjev za prijavu tražbina podnosi se na poslovnu adresu upravitelja u slučaju nesolventnosti ili šalje e-poštom ili preporučenom poštom. Upravitelj u slučaju nesolventnosti po primitku potpisuje potvrdu o primitku ili je šalje vjerovniku u roku od tri dana od primitka na isti način na koji je dostavljena tražbina.

4. Prijava tražbina iz stavka 1. može se provesti ispunjavanjem posebnog obrasca u tu svrhu na internetskim stranicama koje se utvrđuju u Provedbenoj odluci ministra koju izdaje član vlade odgovoran za pravosuđe ili predložka za prijavu tražbina iz članaka 54. i 55. Uredbe (EU) br. 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. u slučajevima u kojima se primjenjuje ta uredba.

5. Svrha utvrđivanja tražbina jest provjeriti sve tražbine u slučaju nesolventnosti, neovisno o njihovoj vrsti ili osnovi, te su čak i vjerovnici čije su tražbine priznate pravomoćnom odlukom obvezni, ako žele ishoditi isplatu, prijaviti takve tražbine u postupku u slučaju nesolventnosti.

Članak 129.

Popis priznatih i nepriznatih tražbina

1. Upravitelj u slučaju nesolventnosti mora u roku od 15 dana od isteka roka za prijavu tražbina tajništvu suda podnijeti popis svih priznatih vjerovnika i popis nepriznatih vjerovnika, navedenih abecednim redom, koji se odnose ne samo na one koji su prijavili tražbine, nego i na one čija su prava utvrđena u računovodstvenoj dokumentaciji dužnika ili kojih je upravitelj u slučaju nesolventnosti svjestan na bilo koji drugi način.

2. U popisu priznatih vjerovnika navodi se identitet svakog vjerovnika, vrsta tražbine, iznos kapitala i kamata na datum isteka roka za prijavu tražbina, osobna i stvarna jamstva, prava prvenstva, primjenjiva stopa zatezne kamate, svaki suspenzivni ili raskidni uvjet te vrijednost imovine koja čini nesolvencijsku masu osiguranu stvarnim jamstvima za koje dužnik nije osobno odgovoran.

3. U popisu nepriznatih vjerovnika navodi se obrazloženje za nepriznavanje.

4. Upravitelj u slučaju nesolventnosti mora preporučenom poštom ili na jedan od načina iz članka 128. stavaka 2. i 3. obavijestiti sve nepriznate vjerovnike i one čije su tražbine priznate iako nisu bili obvezni prijaviti tražbinu ili pod uvjetima drukčijima od onih navedenih u prijavljenoj tražbini; ako su uključeni poznati vjerovnici koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili registrirano sjedište poduzeća u državi članici različitoj od one u kojoj je postupak pokrenut, uključujući porezna tijela i tijela socijalnog osiguranja tih država članica, isto ih se tako mora obavijestiti u skladu s člankom 54. Uredbe (EU) br. 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015.

5. Obavijest iz prethodnog stavka može se poslati e-poštom u slučajevima kad je tražbina prijavljena e-poštom te se smatra poslanom na datum slanja. Upravitelj u slučaju nesolventnosti prilaže dokaz o isporuci u dokumentaciju predmeta.

Članak 130.

Osporavanje popisa priznatih vjerovnika

1. Svaka zainteresirana strana može u roku od 10 dana nakon isteka roka iz članka 129. stavka 1. osporiti popis priznatih vjerovnika podnošenjem zahtjeva sucu u kojem se navode razlozi za nepropisno uključenje ili isključenje tražbina ili netočan iznos ili netočno razvrstavanje priznatih tražbina.

2. Za vjerovnike koje se obavješćuje preporučenom poštom rok od 10 dana počinje teći trećeg radnog dana od datuma slanja obavijesti.

3. Ako nema osporavanja, presuda o utvrđivanju i razvrstavanju tražbina donosi se odmah i njome se, ako ne postoji očita pogreška, odobrava popis priznatih vjerovnika koji je sastavio upravitelj u slučaju nesolventnosti te se tražbine razvrstavaju na temelju tog popisa.

Članak 131.

Odgovor na osporavanje

1. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može odgovoriti na svako osporavanje, kao što to može učiniti i svaka zainteresirana strana koja zauzme suprotno stajalište, uključujući dužnika.

2. Međutim, ako se osporavanje temelji na nepropisnom uvrštenju određene tražbine na popis priznatih vjerovnika ili na nenavođenju uvjeta kojima podliježe ili na činjenici da joj je pripisan prekomjeran iznos ili da je razvrstana u viši red od onog koji bi bio ispravan, odgovoriti može samo odgovarajući imatelj tražbine.

3. Odgovor se podnosi u roku od 10 dana nakon isteka roka iz članka 130. ili obavijesti poslane imatelju tražbine koja podliježe osporavanju, ovisno o slučaju, pod prijetnjom prihvatanja osporavanja.

Članak 132.

Podnošenje osporavanja i odgovora

Popis tražbina koje je upravitelj u slučaju nesolventnosti priznao i nije priznao, osporavanja i odgovora prilaže se u spis kao jedan prilog.

Članak 133.

Analiza tražbina i računa nesolventne stranke

U razdoblju određenom za osporavanja i odgovore te za to da bilo koja zainteresirana strana ili odbor vjerovnika analizira tražbine upravitelj u slučaju nesolventnosti mora tražbine, dokumentaciju povezanu s tražbinama te računovodstvenu dokumentaciju nesolventne stranke staviti na raspolaganje na prikladnom mjestu koje se navodi na kraju popisa priznatih i nepriznatih vjerovnika.

Članak 134.

Dokazna sredstva, primjerci i odricanje od obavijesti

1. Na osporavanja i odgovore primjenjuju se odredbe članka 25. stavka 2.
2. Podnositelj zahtjeva mora za potrebe uvida zainteresiranih strana osigurati samo dva primjerka podnesene dokumentacije, od kojih je jedan namijenjen za arhivu suda, a drugi ostaje kod tajništva suda. Ako je podnesena na digitalnom mediju, takvu dokumentaciju može pripremiti tajništvo.
3. Iznimno, u slučajevima kad se osporavanje odnosi na priznate tražbine, a nije ga podnio odgovarajući imatelj tražbine, prilaže se ili priprema dodatni primjerak koji se uručuje tom imatelju tražbina.
4. O osporavanjima se obavješćuju samo odgovarajući imatelji tražbina koji nisu podnijeli osporavanje.
5. U razdoblju određenom za osporavanja i odgovore spis ostaje kod tajništva suda za potrebe analize i uvida zainteresiranih strana.

Članak 135.

Mišljenje odbora vjerovnika

Odbor vjerovnika mora u roku od 10 dana nakon isteka roka za odgovor na osporavanja priložiti svoje mišljenje o osporavanjima u dokumentaciju predmeta.

Članak 136.

Zaključenje postupka

1. Nakon što je mišljenje odbora vjerovnika priloženo ili je rok iz prethodnog članka istekao, a to mišljenje nije priloženo, sudac u rješenju koje ima snagu presude proglašava da se, osim u slučaju očite pogreške, tražbine na odgovarajućem popisu koje nisu osporene smatraju utvrđenima. Sudac može utvrditi datum i vrijeme održavanja bilo kakvog pokušaja mirenja u sljedećih 10 dana, o čemu obavješćuje sve koji su podnijeli osporavanja i odgovore, odbor vjerovnika i upravitelja u slučaju nesolventnosti kako bi se mogli pojaviti osobno ili poslati svoje punomoćnike s potrebnim posebnim ovlastima.
2. Tražbine koje su tijekom pokušaja mirenja dobile odobrenje svih prisutnih pod istim odgovarajućim uvjetima smatraju se priznatima.
3. Nakon što je pokušaj mirenja zaključen sudac bez odlaganja zaključuje postupak kako bi se mogao izdati službeni nalog u skladu s odredbama članaka 595. i 596. Zakona o parničnom postupku.
4. (Stavljeno izvan snage.)
5. Sve ostale tražbine koje je moguće priznati s obzirom na dokaze iz dokumentacije predmeta također se smatraju priznatima.
6. Kad je riječ o priznatim tražbinama, pravomoćni službeni nalog ima oblik i snagu presude kojom se takve tražbine proglašavaju utvrđenima te se razvrstavaju u skladu sa zakonskim odredbama.
7. Ako utvrđivanje određenih tražbina zahtijeva podnošenje dokaza, razvrstavanje svih tražbina provodi se pri donošenju konačne presude, osim ako sudac smatra da osporavanja koja se u tom trenutku analiziraju, s obzirom na njihov iznos ili vrstu, neće spriječiti neposredno donošenje presude, pri čemu se u potpunosti uzimaju u obzir odredbe članka 180. stavka 1.
8. U slučaju da sudac smatra neprikladnim održati pokušaj mirenja, taj sudac odmah izdaje službeni nalog iz stavka 3.

Članak 137.

Istražne mjere

Ako se prije rasprave i ročišta za donošenje presude trebaju provesti istražne mjere, sudac nalaže poduzimanje potrebnih koraka kako bi mjere bile zaključene u roku od 20 dana od naloga kojim se utvrđuju te mjere, pri čemu se svim zainteresiranim stranama dostavljaju dokazi proizašli iz njihove provedbe.

Članak 138.

Određivanje datuma ročišta

Nakon što su dostavljeni dokazi te je istekao rok naveden u obavijestima, datum održavanja rasprave i ročišta za donošenje presude zakazuje se u sljedećih 10 dana.

Članak 139.

Ročište

Tijekom ročišta za donošenje presude primjenjuju se uvjeti utvrđeni za obične predmete, uz sljedeće posebnosti:

(a) upravitelj u slučaju nesolventnosti ili odbor vjerovnika mogu, prema potrebi, biti saslušani u vrijeme koje odredi sud;

(b) dokazi se izvode redosljedom kojim su podnesena osporavanja;

(c) tijekom rasprave prvi imaju riječ odvjetnici strana koje su podnijele osporavanje, a zatim onih koji odgovaraju na osporavanje, pri čemu nije dopušten odgovor.

Članak 140.

Izreka

1. Nakon završetka ročišta za donošenje presude sudac mora odlučiti o utvrđivanju i razvrstavanju tražbina u roku od sljedećih 10 dana.

2. Razvrstavanje je opće za imovinu nesolventne mase te posebno za imovinu povezanu sa stvarnim jamstvima i pravima prvenstva namirena.

3. Pri razvrstavanju tražbina prednost se ne dodjeljuje na temelju sudske hipoteke ili hipoteke koja proizlazi iz zaloga. Međutim, troškovi koje plaćaju podnositelj zahtjeva ili vjerovnik čine dugove nesolventne mase.

13 Kojim je pravilima uređena raspodjela sredstava? Kako se razvrstavaju tražbine i prava vjerovnika?

Pravilima koja se primjenjuju na isplatu vjerovnika predviđene su razlike u postupanju ovisno o tome jesu li tražbine zajamčene, povlaštene, obične ili nižeg isplatnog reda. Ta su pravila utvrđena u člancima od 172. do 184. CIRE-a. Tim su odredbama isto tako predviđeni mogućnost da isplata duga prema trećoj strani podliježe subrogaciji i mehanizmi koji se primjenjuju u slučaju solidarne odgovornosti dužnika.

Članak 172.

Plaćanje dugova nesolventne mase

1. Upravitelj u slučaju nesolventnosti mora prije isplate tražbina u slučaju nesolventnosti od nesolventne mase oduzeti imovinu ili prava potrebna za plaćanje dugova te nesolventne mase, uključujući one koji se mogu predvidjeti do okončanja postupka.

2. Dugovi nesolventne mase dodjeljuju se prihodima nesolventne mase, a višak se razmjerno dodjeljuje prihodima od svake imovine, pokretne ili nepokretne. Međutim, dodijeljeni iznos ne smije biti veći od 10 % prihoda od imovine koja podliježe stvarnim jamstvima, osim ako je to nužno za potpunu otplatu dugova nesolventne mase ili ako to ne dovodi u pitanje potpuno plaćanje zajamčenih tražbina.

3. Plaćanje dugova nesolventne mase provodi se na odgovarajuće datume dospijeca bez obzira na status postupka.

4. U slučaju podnošenja tužbe radi utvrđivanja prava na povrat ili razdvajanje imovine koja je već prodana, a u okviru koje je podnesen prigovor, iznos jednak prihodima od prodaje, kad se može utvrditi, ostaje deponiran te se isključuje iz plaćanja vjerovnicima nesolventne mase ili vjerovnicima u slučaju nesolventnosti, pri čemu učinci prigovora ostaju na snazi. Ako prihode nije moguće utvrditi, potrebno je ostaviti deponiran iznos jednak odredbama popisa imovine. Odredbe članka 180. stavaka 2. i 3. primjenjuju se mutatis mutandis.

Članak 173.

Početak isplate tražbina u slučaju nesolventnosti

Isplata tražbina u slučaju nesolventnosti obuhvaća samo one tražbine koje su utvrđene pravomoćnom presudom.

Članak 174.

Isplata vjerovnika zaštićenih na temelju jamstva

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 172. stavaka 1. i 2., nakon prodaje imovine opterećene stvarnim jamstvima i odbijanja odgovarajućih troškova bez odlaganja se isplaćuju vjerovnici zaštićeni na temelju jamstva s obzirom na njihovo pravo prvenstva. Kad je riječ o vjerovnicima koji nisu u cijelosti isplaćeni i prema kojima dužnik odgovara svojom općom imovinom, predmetni saldo uvrštava se u obične tražbine te, ako se ne podudaraju, zamjenjuje procijenjeni saldo.

2. Procijenjeni se saldo koji je priznat kao obična tražbina prije prodaje imovine uzima u obzir pri raspodjeli među običnim vjerovnicima. Međutim, raspodijeljeni iznosi moraju ostati deponirani do potvrde stvarnog salda. Povlačenje sredstava dopušta se nakon što su iznosi potvrđeni.

3. Plaćanje duga prema trećoj strani koji se ne može zahtijevati:

(a) neće nastupiti u slučaju iz prvog dijela članka 164. stavka 5. ili ako se dotični imatelj tražbina odrekao jamstva;

(b) ne može prijeći iznos duga koji je ažuriran na datum plaćanja primjenom članka 91. stavka 2.;

(c) uključuje subrogaciju prava vjerovnika razmjerno iznosu plaćenom u odnosu na iznos duga, koji je ažuriran pod istim uvjetima.

Članak 175.

Isplata vjerovnika s pravom prvenstva

1. Povlaštene tražbine isplaćuju se upotrebom imovine koja nije obuhvaćena prevladavajućim stvarnim jamstvima s obzirom na njihovo pravo prvenstva i razmjerno iznosima u odnosu na koje su jednako povlaštene.

2. Odredbe drugog dijela članka 174. stavaka 1. i 2. primjenjuju se mutatis mutandis.

Članak 176.

Isplata običnih vjerovnika

Ako nesolventijska masa nije dostatna za potpunu isplatu, obični vjerovnici isplaćuju se razmjerno svojim tražbinama.

Članak 177.

Isplata vjerovnika nižih isplatnih redova

1. Isplata tražbina nižih isplatnih redova provodi se samo nakon potpune isplate običnih tražbina redoslijedom kojim su takve tražbine navedene u članku 48. i razmjerno njihovim odgovarajućim iznosima, u odnosu na one navedene u istoj točki, ako nesolventijska masa nije dostatna za potpunu isplatu.

2. Ako postoji dogovor o razvrstavanju tražbina u niže isplatne redove, stranke mogu tražbini, osim onoj koja proizlazi iz odredaba članka 48., pripisati pravo prvenstva.

Članak 178.

Djelomična raspodjela

1. Ako su iznosi deponirani tako da je osigurana distribucija ne manje od 5 % vrijednosti povlaštenih tražbina, običnih tražbina ili tražbina nižih isplatnih redova, sudski upravitelj u slučaju nesolventnosti podnosi plan i tablicu raspodjele za koje smatra da se trebaju provesti, kako bi se priložili glavnom predmetu uz mišljenje odbora vjerovnika, ako takav odbor postoji.

2. Sudac odlučuje o isplatama koje smatra opravdanim.

Članak 179.

Isplata u slučaju solidarno odgovornih dužnika

1. Ako uz nesolventnu stranku postoji još jedan solidarno odgovoran dužnik u istoj situaciji, vjerovnik ne smije primiti nikakav iznos bez podnošenja potvrde o primljenim iznosima u okviru postupka u slučaju nesolventnosti koji uključuje preostale dužnike; upravitelj u slučaju nesolventnosti isto tako šalje obavijest o isplati u drugom postupku.

2. Solidarno odgovornog dužnika koji samo djelomično plaća dug ne može se isplatiti u postupku u slučaju nesolventnosti sudužnika ako vjerovnik nije u potpunosti isplaćen.

Članak 180.

Preventivne mjere zaštite

1. U slučaju žalbe protiv presude o utvrđivanju i razvrstavanju tražbina ili prigovora putem tužbe koja je u tijeku, tražbine onih koji su podnijeli prigovor ili tražbine koje su predmet žalbe smatraju se uvjetno utvrđenima, u potonjem slučaju na najviši iznos koji bi mogao proizaći iz saznanja o tome, kako bi se to uzelo u obzir pri raspodjeli. Međutim, tako pripisani iznosi moraju ostati deponirani.

2. Nakon pravomoćne odluke o žalbi ili tužbi, povlačenje deponiranih iznosa odobrava se u mjeri u kojoj je to potrebno ili, ako se provodi raspodjela među vjerovnicima, ovisno o slučaju. U slučaju djelomičnog povlačenja, raspodjela se temelji na preostalom iznosu.

3. Osobe koje zbog svoje žalbe ili prigovora nisu dopustile povlačenje bilo kojeg iznosa, a koje budu neuspješne u takvoj žalbi ili prigovoru, dužne su platiti naknadu vjerovnicima koji su pretrpjeli štetu plaćanjem zakonom propisane stope zatezne kamate na zakašnjeli iznos od datuma raspodjele u koju je takav iznos uključen.

4. Ako je prigovor podnesen nakon što je provedena bilo koja raspodjela, dodatni iznos potreban za obnovu jednakosti s istovrijednim vjerovnicima pripisuje se tim vjerovnicima u kasnijim raspodjelama, ne dovodeći pritom u pitanje da taj iznos ostaje deponiran ako još nije donesena pravomoćna odluka o tužbi.

Članak 181.

Tražbine koje podliježu suspenzivnom uvjetu

1. Tražbine koje podliježu suspenzivnom uvjetu namiruju se u nominalnoj vrijednosti pri djelomičnim raspodjelama. Međutim, iznosi koji su im pripisani moraju ostati deponirani dok je u tijeku ispunjenje uvjeta.

2. Međutim, ako uvjet nije ispunjen pri konačnoj raspodjeli:

(a) ne uzimaju se u obzir tražbine koje nemaju nikakvu vrijednost zbog očite nemogućnosti da se uvjet potvrdi, u kojem se slučaju iznosi deponirani u skladu s prethodnim stavkom raspodjeljuju među ostalim vjerovnicima;

(b) ako situacija iz prethodne točke ne nastupi, upravitelj u slučaju nesolventnosti deponira iznos koji odgovara nominalnoj vrijednosti tražbine kod kreditne institucije, a koji se treba predati imatelju tražbina nakon ispunjenja suspenzivnog uvjeta ili ga treba raspodijeliti među ostalim vjerovnicima nakon što postane jasno da ispunjenje takvog uvjeta nije moguće.

Članak 182.

Konačna raspodjela

1. Kad je likvidacija nesolventne mase okončana, tajništvo suda provodi distribuciju i konačnu raspodjelu nakon što je predmet poslan na izračun troškova te samom tajništvu. Na zaključenje likvidacije ne utječe djelatnost dužnika koja donosi prihode koji se dodaju nesolventnoj masi.

2. Novčana sredstva preostala nakon likvidacije koja nisu dostatna ni za pokrivanje troškova raspodjele dodjeljuju se tijelu Ministarstva pravosuđa odgovornom za upravljanje financijama i imovinom.

3. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može tijekom postupka podnijeti prijedlog distribucije i konačne raspodjele uz priloženu relevantnu popratnu dokumentaciju, a tajništvo suda ocijenit će takve informacije.

Članak 183.

Plaćanja

1. Sva se plaćanja provode, bez potrebe za zahtjevom, po mogućnosti bankovnim transferom na IBAN odgovarajućeg primatelja, a preneseni iznos povlači se s računa u slučaju nesolventnosti.

2. Ako nije moguće provesti isplatu tražbine u skladu s prethodnim stavkom, upravitelj u slučaju nesolventnosti mora upotrijebiti ček kojim povlači iznos s računa u slučaju nesolventnosti.

3. Ako se ček ne podnese na isplatu u roku od jedne godine od datuma dostave obavijesti vjerovniku, predmetna tražbina prestaje vrijediti, a iznos se vraća Institutu za upravljanje financijama i opremom Ministarstva pravosuđa (Instituto de Gestão Financeira e Equipamentos da Justiça, I. P.).

4. Upotreba bilo kojeg načina plaćanja iz stavaka 1. i 2. ne oslobađa odgovornosti upravitelja u slučaju nesolventnosti za ispunjavanje zahtjeva utvrđenih zakonom ili ugovorom u pogledu upotrebe računa u slučaju nesolventnosti. Članak 167. stavak 2. primjenjuje se mutatis mutandis.

Članak 184.

Ostalo

1. Ako su prihodi od likvidacije dostatni za potpunu isplatu tražbina u slučaju nesolventnosti, upravitelj u slučaju nesolventnosti preostali saldo predaje dužniku.

2. Ako dužnik nije fizička osoba, upravitelj u slučaju nesolventnosti predaje sudionicima u postupku onaj dio salda koji bi im pripadao da je likvidacija provedena izvan postupka u slučaju nesolventnosti ili upravitelj u slučaju nesolventnosti postupa drukčije u skladu s onim što je predviđeno zakonom i propisima.

14 Koji su uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (posebno u slučaju stečajne nagodbe)?

Uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti utvrđeni su u člancima od 231. do 234. CIRE-a. U tim se odredbama utvrđuju situacije koje se odnose na: odobrenje nesolvencijskog plana ako se sadržajem tog plana ne osporava okončanje postupka; završetak nesolventnosti; likvidaciju i konačnu raspodjelu; i nedostatnost nesolvencijske mase.

Članak 231.

Okončanje postupka na zahtjev dužnika

1. O zahtjevu dužnika za okončanje postupka koji se temelji na završetku nesolventnosti obavješćuju se vjerovnici kako bi, ako to žele, mogli osporiti okončanje postupka, što mogu učiniti u roku od osam dana. Primjenjuju se odredbe članka 41. stavaka 3. i 4.

2. Zahtjevu dužnika koji se ne temelji na završetku nesolventnosti moraju biti priloženi dokumenti kojim se potvrđuje suglasnost svih vjerovnika koji su prijavili tražbine ako se zahtjev podnosi nakon roka za prijavu tražbina ili, u suprotnom, svih poznatih vjerovnika.

3. Prije donošenja odluke o zahtjevu sudac mora, u oba slučaja, saslušati upravitelja u slučaju nesolventnosti te odbor vjerovnika, ako postoji.

Članak 232.

Okončanje postupka zbog nedostatnosti nesolvencijske mase

1. Ako se utvrdi da je nesolvencijska masa nedostatna za namirenje troškova postupka i preostalih dugova nesolvencijske mase, upravitelj u slučaju nesolventnosti obavještava suca o toj činjenici; tog suca može se i automatski obavijestiti o tome.

2. Nakon što je saslušao dužnika, skupštinu vjerovnika i vjerovnike nesolvencijske mase, sudac proglašava okončanje postupka u slučaju nesolventnosti, osim ako zainteresirana strana, na nalog suda, ne deponira iznos za koji sudac utvrdi da se može smatrati razumno potrebnim za osiguranje plaćanja troškova postupka i preostalih dugova nesolvencijske mase.

3. Nakon upućivanja predmeta na izračun troškova te tajništvu suda, to tajništvo mora, nakon što su troškovi plaćeni, distribuirati postojeće novčane iznose u nesolvencijskoj masi među vjerovnicima nesolvencijske mase razmjerno njihovim tražbinama.

4. Nakon što je nedostatnost nesolvencijske mase potvrđena, upravitelj u slučaju nesolventnosti može odmah prekinuti odgovarajuću likvidaciju.

5. Ako je postupak u slučaju nesolventnosti okončan zbog nedostatnosti nesolvencijske mase, ali postupak ispitivanja odgovornosti za nesolventnost koji je pokrenut još nije zaključen, taj se postupak nastavlja u ograničenom obliku.

6. Odredbe prethodnog stavka ne primjenjuju se kada dužnik ima pravo na pogodnost odgode plaćanja troškova u skladu s člankom 248. stavkom 1. u razdoblju dok je ta pogodnost na snazi.

7. Nesolvencijska masa smatra se nedostatnom ako je vrijednost imovine manja od 5 000 EUR.

Članak 233.

Učinci okončanja postupka

1. Nakon okončanja postupka, a ne dovodeći u pitanje odredbe članka 217. stavka 5. u odnosu na posebne neposredne učinke odluke o odobrenju nesolvencijskog plana, vrijedi sljedeće:

(a) ukidaju se svi učinci koji proizlaze iz proglašenja nesolventnosti, a dužnik ponovno stječe pravo raspolaganja svojom imovinom i slobodnog upravljanja svojim poslovanjem, ne dovodeći pritom u pitanje učinke utvrđene odgovornosti za nesolventnost i odredbe sljedećeg članka;

(b) završavaju sve zadaće odbora vjerovnika i upravitelja u slučaju nesolventnosti, uz iznimku onih povezanih s podnošenjem financijskih izvještaja i, ako je primjenjivo, onih koji su utvrđeni nesolvencijskim planom;

(c) vjerovnici u slučaju nesolventnosti mogu ostvariti svoja prava protiv dužnika bez ograničenja, osim onih utvrđenih u nesolventnom planu ili planu isplate te u članku 242. stavku 1., u čiju se svrhu izvršna isprava sastoji od presude o odobrenju plana isplate i presude o utvrđivanju tražbina ili odluke donesene u kasnijoj tužbi zbog utvrđivanja, zajedno s presudom o odobrenju nesolventnog plana, ako je primjenjivo;

(d) vjerovnici nesolventne mase mogu od dužnika potraživati prava koja nisu namirena.

2. Okončanje postupka u slučaju nesolventnosti prije konačne raspodjele dovodi do:

(a) prestanka poništenja radnji u korist nesolventne mase, osim ako su nesolventnim planom upravitelju u slučaju nesolventnosti dodijeljene ovlasti za obranu u postupcima usmjerenima na osporavanje takvog poništenja te u slučajevima kad se takvo poništenje više ne može osporiti jer je počeo teći rok iz članka 125. ili kad je osporavanje odbačeno pravomoćnom odlukom;

(b) prekida postupaka u tijeku za utvrđivanje tražbina i za povrat ili razdvajanje imovine koja je već likvidirana, osim ako je presuda o utvrđivanju i razvrstavanju tražbina već donesena kako je predviđeno člankom 140. ili ako okončanje postupka proizlazi iz odobrenja nesolventnog plana, u kojem se slučaju žalbe podnesene protiv takve presude nastavljaju do zaključenja, kao i tužbe čiji podnositelji ili dužnik to žele, u roku od 30 dana;

(c) prekida postupaka u tijeku protiv osoba koje su zakonski odgovorne za dugove nesolventne stranke na prijedlog upravitelja u slučaju nesolventnosti, osim ako su nesolventnim planom upravitelju u slučaju nesolventnosti dodijeljene ovlasti za nastavak takvih predmeta.

3. Troškovi tužbi kojima se osporava poništenje radnji u korist nesolventne mase, a koje su prihvaćene u skladu sa stavkom 2. točkom (a), podmiruju se iz nesolventne mase ako je predmet okončan zbog nedostatnosti te nesolventne mase.

4. Uz iznimku postupka za utvrđivanje tražbina, svaka tužba koja ovisi o postupku u slučaju nesolventnosti i koja se ne može odbaciti u skladu sa stavkom 2. točkom (b) ili koju upravitelj u slučaju nesolventnosti ne smije pokrenuti u skladu s nesolventnim planom izdvaja se iz predmeta i upućuje nadležnom sudu. Dužnik nakon toga ima isključivi legitimitet za predmet, neovisno o kvalifikaciji ili sporazumu s drugom ugovornom strankom.

5. Upravitelj u slučaju nesolventnosti dužan je u roku od 10 dana nakon okončanja postupka predati sudu, u svrhu arhiviranja, svu dokumentaciju povezanu s postupkom koju posjeduje te sve računovodstvene dokumente dužnika koji se ne trebaju vratiti tom dužniku.

6. Ako je postupak u slučaju nesolventnosti okončan bez pokretanja postupka za ispitivanje odgovornosti za nesolventnost u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (i), sudac mora u svojoj odluci, kako je predviđeno člankom 230., izričito navesti slučajni karakter nesolventnosti.

7. Okončanjem postupka u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkom (e) ako postoje imovina ili prava za likvidaciju određuje se samo početak razdoblja za dodjelu raspoloživog dohotka.

Članak 234.

Učinci na trgovačka društva

1. Ako se okončanje postupka temelji na odobrenju nesolventnog plana kojim se predviđa nastavak poslovanja trgovačkog društva, takvo ponovno pokretanje djelatnosti ne zahtijeva odluku partnera.

2. Partneri mogu odučiti ponovno pokrenuti djelatnost ako se okončanje temelji na članku 230. stavku 1. točki (c).

3. Nakon konačne raspodjele te upisa okončanja postupka smatra se da poduzeće više ne postoji.

4. Ako je do okončanja postupka došlo zbog nedostatnosti nesolventne mase, likvidacija poduzeća provodi se u skladu s pravnim režimom za upravne postupke prestanka i likvidacije trgovačkih društava. Sudac mora obavijestiti nadležni registar o okončanju postupka te u odnosu na imovinu poduzeća.

Učinci na fizičke osobe

Ako je dužnik fizička osoba, na zahtjev dužnika može mu biti odobreno oslobođenje od tražbina u slučaju nesolventnosti koje nisu u potpunosti isplaćene tijekom postupka u slučaju nesolventnosti ili u razdoblju od pet godina nakon okončanja postupka, kako je predviđeno člancima od 235. do 248. CIRE-a.

Oslobođenje fizičke osobe od njezinih obveza, ako je dopušteno, zahtijeva da raspoloživi dohodak koji dužnik zarađuje bude dodijeljen povjereniku kojeg sud imenuje na razdoblje od pet godina nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (razdoblje dodjele). Na kraju svake godine tijekom razdoblja dodjele povjerenik upotrebljava primljene iznose: (a) za plaćanje nepodmirenih

troškova postupka u slučaju nesolventnosti; (b) za nadoknadu troškova koje je tijelo Ministarstva pravosuđa odgovorno za upravljanje financijama i imovinom imalo u pogledu plaćanja naknade i troškova upravitelja u slučaju nesolventnosti i povjerenika; (c) za plaćanje vlastite naknade i troškova; (d) za raspodjelu preostalog iznosa među vjerovnicima u slučaju nesolventnosti u skladu s odredbama u pogledu isplate vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti.

Nakon isteka razdoblja dodjele sud može dužniku odobriti oslobođenje, a u tom se slučaju ukidaju sve tražbine u slučaju nesolventnosti koje su preostale na datum oslobođenja, uključujući one koje nisu bile prijavljene ili utvrđene. Međutim, oslobođenje ne obuhvaća: (a) zahtjeve za uzdržavanje; (b) nadoknadu štete za nezakonite radnje dužnika protiv kojih je podnesen odštetni zahtjev; (c) tražbine za globe i ostale novčane kazne za kaznena djela ili upravne prekršaje; (d) porezne tražbine.

15 Koja su prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti obuhvaćena su odgovorom na prethodno pitanje. U načelu nakon okončanja postupka vjerovnici u slučaju nesolventnosti mogu ostvariti svoja prava protiv dužnika bez ikakvih ograničenja, osim onih utvrđenih u potencijalnom nesolvencijskom planu ili planu isplate te u članku 242. stavku 1. CIRE-a.

Kako bi ostvarili svoja prava, izvršna isprava sastoji se od presude o odobrenju plana isplate i presude o utvrđivanju tražbine ili, ako je primjenjivo, odluke donesene u kasnijoj tužbi zbog utvrđivanja, zajedno s presudom o odobrenju nesolvencijskog plana.

U članku 242. stavku 1. CIRE-a navodi se da, u slučaju oslobođenja fizičke osobe od njezinih obveza, protiv imovine dužnika koja je namijenjena namirenju tražbina u slučaju nesolventnosti tijekom razdoblja dodjele nisu dopuštene mjere izvršenja.

Postupak u slučaju nesolventnosti smatra se okončanim u vrijeme utvrđeno u članku 230. CIRE-a. Vrijeme okončanja postupka ovisi o okolnostima kojima je to okončanje određeno, kako je navedeno u nastavku.

Članak 230.

Okončanje postupka

1. Ako se postupak nastavlja nakon proglašenja nesolventnosti, sudac može odlučiti okončati postupak:

(a) nakon provedbe konačne raspodjele, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 239. stavka 6.;

(b) nakon pravomoćnosti odluke o odobrenju nesolvencijskog plana, pod uvjetom da se tim planom ne osporava okončanje postupka;

(c) na zahtjev dužnika, ako dužnik nije u stanju nesolventnosti, ili uz suglasnost svih vjerovnika;

(d) ako je upravitelj u slučaju nesolventnosti potvrdio nedostatnost nesolvencijske mase za namirenje troškova postupka i ostalih dugova;

(e) ako okončanje postupka još nije proglašeno prvobitnom odlukom o oslobođenju od obveza kako je navedeno u članku 237. točki (b).

2. O odluci o okončanju postupka obavješćuju se vjerovnici te se odluka objavljuje i upisuje u registar kako je predviđeno člancima 37. i 38. uz navođenje odgovarajućih osnova.

16 Tko treba snositi troškove nastale tijekom postupka u slučaju nesolventnosti?

Troškovi i izdaci postupka u slučaju nesolventnosti smatraju se dugovima nesolvencijske mase u skladu s člankom 51. CIRE-a koji je prethodno naveden.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti mora prije isplate tražbina u slučaju nesolventnosti odbiti imovinu ili prava potrebna za plaćanje troškova i izdataka postupka, uključujući one koji se mogu predvidjeti do okončanja postupka. Plaćanje troškova i izdataka postupka dodjeljuje se u skladu s prethodno navedenim člankom 172. CIRE-a.

U slučaju oslobođenja fizičke osobe od obveza, povjerenik će tijekom razdoblja dodjele na kraju svake godine primljene iznose prvo upotrijebiti za plaćanje troškova i izdataka postupka u skladu s člankom 241. CIRE-a.

17 Koja su pravila koja se odnose na ništavost, pobjonost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike?

Člancima od 120. do 127. CIRE-a predviđena je mogućnost poništenja radnji koje su štetne za kolektivne interese vjerovnika, pod uvjetom da su nastupile okolnosti navedene u tim člancima.

Članak 120.

Opća načela

1. Radnje štetne za nesolventnu masu koje su provedene u razdoblju od dvije godine prije pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti mogu se poništiti u korist nesolventne mase.
2. Radnje kojima se umanjuje, sprječava, ometa, ugrožava ili odgađa isplata vjerovnika u slučaju nesolventnosti smatraju se štetnima za nesolventnu masu.
3. Radnje bilo koje vrste navedene u sljedećem članku, čak i ako ih se poduzelo ili propustilo poduzeti izvan rokova utvrđenih u tom članku, smatraju se štetnima za nesolventnu masu osim ako se dostavi dokaz o suprotnome.
4. Osim u slučajevima navedenima u sljedećem članku, poništenje podrazumijeva postupanje treće strane u lošoj vjeri, što se pretpostavlja u odnosu na radnje koje se poduzelo ili propustilo poduzeti u razdoblju od dvije godine prije pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti u kojima je sudjelovala osoba u posebnom odnosu s nesolventnom strankom ili od koje je osoba u posebnom odnosu s nesolventnom strankom imala koristi, čak i ako takav poseban odnos nije postojao na taj datum.
5. Lošom vjerom smatraju se saznanja, u vrijeme poduzimanja radnje, o bilo kojoj od sljedećih činjenica:
 - (a) o tome da se dužnik nalazi u stanju nesolventnosti;
 - (b) o štetnoj naravi radnje te da se dužnik u tom trenutku nalazi u stanju neizbježne nesolventnosti;
 - (c) o pokretanju postupka u slučaju nesolventnosti.
6. Pravne transakcije provedene u okviru posebnog postupka revitalizacije ili posebnog postupka za postizanje sporazuma o plaćanju uređenih ovim Zakonom kao mjere oporavka i reorganizacije ili u vezi s donošenjem mjera sanacije iz odjeljka VIII. Općih pravila za kreditne institucije i financijska poduzeća koja su odobrena Uredbom sa zakonskom snagom br. 298/92 od 31. prosinca 1992. ne mogu se poništiti primjenom pravila navedenih u ovom poglavlju. Isto se primjenjuje i na transakcije provedene u okviru Programa izvansudske reorganizacije poduzeća ili bilo kojeg drugog postupka predviđenog posebnim propisima čija je svrha dužniku osigurati dostatna sredstva za financiranje kako bi oporavak bio moguć.

Članak 121.

Bezuvjetno poništenje

1. Sljedeće radnje mogu se poništiti u korist nesolventne mase bez potrebe za ispunjavanjem bilo kojeg drugog zahtjeva:
 - (a) raspodjela koja je provedena u razdoblju kraćem od jedne godine prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti u kojoj je udio nesolventne stranke u osnovi namiren imovinom koja se lako može prikriti, pri čemu su drugim zainteresiranim stranama dodijeljene opća imovina i vrijednosti;
 - (b) radnje koje je dužnik proveo bez naplate u razdoblju od dvije godine prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti, uključujući odbijanje nasljedstva ili ostavine, osim donacija danih u uobičajenom tijeku događaja;
 - (c) uspostava stvarnih jamstava od strane dužnika koja se odnose na već postojeće obveze ili druge obveze kojima se zamjenjuju takve obveze u razdoblju od šest mjeseci prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti;
 - (d) jamstva, dodatna jamstva, ostali instrumenti osiguranja ili prava koja je nesolventna stranka odobrila u razdoblju iz prethodne točke, a kojima se ne poštuje poslovanje u stvarnom interesu nesolventne stranke;
 - (e) uspostava stvarnih jamstava koja odobrava dužnik uz istodobno uspostavljanje zajamčenih obveza u razdoblju od 60 dana prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti;
 - (f) isplata ili druge radnje za raskid obveza čiji je datum dospelosti bio nakon datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti i koje su provedene u razdoblju od šest mjeseci prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti ili nakon tog datuma, ali prije datuma dospelosti;
 - (g) isplata ili drugi načini raskida obveza koji su provedeni u razdoblju od šest mjeseci prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti pod uvjetima koji nisu uobičajeni u pravnim poslovima i koje vjerovnik ne može zahtijevati;
 - (h) činidbe koje je nesolventna stranka provela u razdoblju od jedne godine prije datuma pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti u kojima su obveze koje je preuzela očito veće od onih druge ugovorne stranke;
 - (i) povrat zajmova dioničara ako je proveden u razdoblju iz prethodne točke.

2. Pravni propisi kojima se, iznimno, uvijek zahtijeva postojanje loše vjere ili propisuju drugi zahtjevi imaju prednost nad odredbama prethodnog stavka.

Članak 122.

Sustavi plaćanja

Radnje obuhvaćene sustavom plaćanja utvrđenim u članku 2. točki (a) Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja ili usporedivim sustavom ne mogu se poništiti.

Članak 123.

Oblik poništenja i istek prava

1. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može poništenje provesti slanjem preporučene pisma s povratnicom u razdoblju od šest mjeseci nakon što je radnja otkrivena, ali to ne može učiniti ako je od datuma proglašenja nesolventnosti prošlo više od dvije godine.

2. Međutim, ako pravni posao nije zaključen, poništenje se može proglasiti te, iznimno, ne podliježe roku.

Članak 124.

Učinci u odnosu na primatelje

1. Učinci poništenja radnje u odnosu na kasnije primatelje podrazumijevaju njihovo postupanje u lošoj vjeri, osim u slučaju univerzalnih sljednika ili ako je novi prijenos proveden besplatno.

2. Odredbe prethodnog stavka primjenjuju se mutatis mutandis na uspostavljanje prava na imovinu prenesenu u korist treće strane.

Članak 125.

Osporavanje poništenja

Pravo na osporavanje poništenja istječe nakon tri mjeseca, uz odgovarajuću tužbu podnesenu protiv nesolventne mase koja je u tijeku i ovisi o postupku u slučaju nesolventnosti.

Članak 126.

Učinci poništenja

1. Poništenje ima retroaktivne učinke, odnosno mora se ponovno uspostaviti stanje koje bi postojalo da se radnju nije poduzelo ili propustilo poduzeti, ovisno o slučaju.

2. Tužba koju upravitelj u slučaju nesolventnosti pokrene radi postizanja svrhe iz prethodnog stavka ovisi o postupku u slučaju nesolventnosti.

3. Kazne koje se primjenjuju na treće strane koje ne dostave imovinu ili vrijednosti koje se moraju vratiti u nesolventnu masu u roku utvrđenom u presudi one su predviđene postupovnim pravom za depozitara založene imovine koji ih propusti predati na vrijeme.

4. Predmet koji dostavi treća strana vraća se samo ako ga se može utvrditi i izdvojiti od onih koji pripadaju preostalom dijelu nesolventne mase.

5. Ako situacija iz prethodnog stavka ne nastupi, obveza povrata odgovarajuće vrijednosti čini dug nesolventne mase razmjerni odgovarajućoj stečenoj koristi na datum proglašenja nesolventnosti te dug u slučaju nesolventnosti s obzirom na svaki mogući preostali iznos.

6. Obveza povrata, na trošak kupca i besplatno, postoji samo u razmjeru s njegovim stjecanjem koristi, osim u slučaju stvarnog ili pretpostavljenog postupanja u lošoj vjeri.

Članak 127.

Actio Pauliana (paulijanska tužba)

1. Vjerovnicima u slučaju nesolventnosti nije dopušteno pokretanje novih paulijanskih tužbi kojima se pobijaju radnje dužnika čije je poništenje proglasio upravitelj u slučaju nesolventnosti.

2. Paulijanske tužbe koje su u tijeku na datum proglašenja nesolventnosti ili one predložene nakon toga ne prilažu se postupku u slučaju nesolventnosti i, u slučaju poništenja radnje na temelju odluke upravitelja u slučaju nesolventnosti, nastavljaju se samo ako je takvo poništenje naknadno proglašeno nevažećim pravomoćnom odlukom koja je obvezujuća s obzirom na tužbe u pogledu pitanja koja je ocijenio upravitelj u slučaju nesolventnosti, pod uvjetom da to nije u suprotnosti s predmetom u kojem je prethodno donesena presuda.

3. Ako je paulijanska tužba potvrđena, interes vjerovnika koji podnosi tu tužbu ocjenjuje se u smislu članka 616. Zakona o parničnom postupku, bez obzira na promjene u predmetnoj tražbini koje su uvedene mogućim nesolvencijskim planom ili planom isplate.

Upozorenje: Sadržaj ovog dokumenta s informacijama nije obvezujući za kontaktnu točku ni sudove te se njime ne isključuje potreba uvida u važeće propise ili njihove izmjene. Prethodno navedenim odredbama CIRE-a uzima se u obzir verzija Uredbe sa zakonskom snagom br. 53/2004 od 18. ožujka 2004. do revizije donesene Uredbom sa zakonskom snagom br. 8/2018 od 2. ožujka 2018. i uključujući tu reviziju.

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Posljednji put ažurirano: 15/01/2021